

Dziennik Urzędowy C 68

Unii Europejskiej

Tom 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

19 marca 2005

<u>Zawiadomienie nr</u>	Treść	Strona
	<i>Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej</i>	
2005/C 68/01	Przepisy regulaminu wewnętrznego Eurojustu dotyczące przetwarzania i ochrony danych osobowych (Tekst przyjęty jednomyślnie przez kolegium Eurojustu na spotkaniu w dniu 21 października 2004 r. i zatwierdzony przez Radę w dniu 24 lutego 2005 r.)	1
<hr/>		
	I Informacje	
	Komisja	
2005/C 68/02	Kursy walutowe euro	11
2005/C 68/03	Pomoc państwa — Republika Węgierska — Pomoc państwa nr C 35/2004 (ex HU 11/2003) (procedura mechanizmu tymczasowego) — Postabank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt. — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	12
2005/C 68/04	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	27
2005/C 68/05	Udzielanie koncesji na korzystanie z częstotliwości radiowych sieci szerokopasmowej do połączeń punkt-wielopunkt — Procedury udzielania koncesji na używanie częstotliwości radiowej sieci szerokopasmowej do połączeń punkt-wielopunkt	28
2005/C 68/06	Upřednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant) ⁽¹⁾	29

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

PRZEPISY REGULAMINU WĘWNĘTRZNEGO EUROJUSTU DOTYCZĄCE PRZETWARZANIA I OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH

(Tekst przyjęty jednomyślnie przez kolegium Eurojustu na spotkaniu w dniu 21 października 2004 r. i zatwierdzony przez Radę w dniu 24 lutego 2005 r.)

(2005/C 68/01)

TYTUŁ I

DEFINICJE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego regulaminu oraz każdego innego tekstu, który go wprowadza:

- a) „*decyzja ustanawiająca Eurojust*” oznacza decyzję Rady z dnia 28 lutego 2002 r., ustanawiającą Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością, zmienioną decyzją Rady z dnia 18 czerwca 2003 r.;
- b) „*Kolegium*” oznacza Kolegium Eurojustu, o którym mowa w art. 10 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- c) „*przedstawiciel krajowy*” oznacza przedstawiciela krajowego oddelegowanego do Eurojustu przez każde Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- d) „*asystent*” oznacza osobę, która może pomagać każdemu krajowemu przedstawicielowi, zgodnie z art. 2 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- e) „*personel Eurojustu*” oznacza dyrektora administracyjnego, zgodnie z art. 29 decyzji ustanawiającej Eurojust, jak również personel, o którym mowa w art. 30 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- f) „*inspektor ochrony danych*” oznacza osobę mianowaną zgodnie z art. 17 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- g) „*wspólny organ nadzorczy*” oznacza niezależny organ ustanowiony zgodnie z art. 23 decyzji ustanawiającej Eurojust;
- h) „*dane osobowe*” oznaczają wszelkie i informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej („*podmiotu danych*”); osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, szczególnie przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub jeden bądź kilka czynników charakterystycznych dla fizycznej, fizjologicznej, umysłowej, ekonomicznej, kulturowej lub społecznej tożsamości;
- i) „*przetwarzanie danych osobowych*” („*przetwarzanie*”) oznacza każdą operację lub zestaw operacji, dokonywanych na danych osobowych przy pomocy środków zautomatyzowanych lub nie, jak np.: gromadzenie, rejestracja, porządko-
- wanie, przechowywanie, adaptacja lub modyfikacja, odzyskiwanie, konsultowanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez transmisję, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, układanie lub kompilowanie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie danych;
- j) „*zbiór danych osobowych*” („*zbiór danych*”) oznacza każdy uporządkowany zestaw danych osobowych, dostępnych według określonych kryteriów scentralizowanych, zdecentralizowanych bądź rozproszonych funkcjonalnie lub geograficznie;
- k) „*administrator danych*” oznacza osobę, która samodzielnie lub wspólnie z innymi określa cele i sposoby przetwarzania danych osobowych; jeżeli cele i sposoby przetwarzania zostały określone w krajowych bądź europejskich ustawach lub rozporządzeniach, administrator lub konkretne kryteria jego nominacji mogą zostać wskazane w krajowym lub europejskim akcie prawnym.;
- l) „*przetwarzający*” oznacza osobę fizyczną lub prawną, władzę publiczną, agencję lub inny organ przetwarzający dane osobowe w imieniu administratora danych;
- m) „*strona trzecia*” oznacza osobę fizyczną lub prawną, władzę publiczną, agencję lub inny organ niebędący podmiotem danych ani administratorem danych, ani przetwarzającym, ani też żadną z osób, które pod bezpośrednim zwierzchnictwem administratora danych lub przetwarzającego upoważnione są do przetwarzania danych oraz
- n) „*odbiorca*” oznacza osobę fizyczną lub prawną, władzę publiczną, agencję lub inny organ, któremu udostępnia się dane, bez względu na to, czy jest to strona trzecia czy nie.

TYTUŁ II

ZAKRES STOSOWANIA I STRUKTURA

Artykuł 2

Zakres stosowania

- Niniejszy regulamin stosuje się do przetwarzania danych osobowych przez Eurojust, w całości lub w części przy pomocy środków zautomatyzowanych oraz do przetwarzania danych osobowych w inny sposób niż przy pomocy środków zautomatyzowanych, stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych, zgodnie z decyzją ustanawiającą Eurojust.

2. Regulamin ten stosuje się do wszystkich informacji gromadzonych i następnie przetwarzanych przez Eurojust, to jest do informacji zgromadzonych lub otrzymanych przez Eurojust i znajdujących się w jego posiadaniu, dotyczących kwestii odnoszących się do polityk, działań i decyzji wchodzących w zakres kompetencji Eurojustu.

3. Regulamin nie stosuje się do informacji, które zostały przekazane krajowemu przedstawicielowi Eurojustu wyłącznie w kontekście jego kompetencji sądowych, zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust.

Artykuł 3

Struktura

1. Wszelkie dane osobowe uważa się za dane związane z daną sprawą albo dane niezwiązane z daną sprawą. Dane osobowe uważa się za dane związane z daną sprawą, jeżeli wiążą się one z zadaniami operacyjnymi Eurojustu, zgodnie z art. 5-7 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. Dane związane z daną sprawą przetwarza się zgodnie z Tytułem III i IV. Dane niezwiązane z daną sprawą przetwarza się zgodnie z Tytułem III i V.

TYTUŁ III

OGÓLNE ZASADY MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO EUROJUSTU

Artykuł 4

Prawo do prywatności i ochrony danych

Eurojust działa w pełnym poszanowaniu praw człowieka oraz podstawowych wolności osób, w szczególności ich prawa do prywatności w odniesieniu do przetwarzania ich danych osobowych, niezależnie od narodowości lub miejsca zamieszkania.

Artykuł 5

Zasady zgodności z prawem i rzetelności, proporcjonalności i konieczności przetwarzania

1. Dane osobowe muszą być przetwarzane rzetelnie i zgodnie z prawem.

2. Eurojust przetwarza tylko te dane osobowe, które są niezbędne, odpowiednie, istotne i nie wykraczają poza cele, dla których są gromadzone i dalej przetwarzane.

3. Eurojust określa operacje i systemy przetwarzania zgodnie z celem gromadzenia i dalszego przetwarzania tych danych osobowych, które są niezbędne, zgodnie z ust. 2. W szczególności należy korzystać z możliwości szyfrowania i anonimizacji na tyle, na ile jest to możliwe, biorąc pod uwagę

cel przetwarzania i fakt, że wysiłek włożony w te działania mieści się w granicach rozsądku.

Artykuł 6

Jakość danych

1. Eurojust gwarantuje, że dane osobowe są poprawne, a w razie konieczności uaktualniane; należy podjąć wszelkie stosowne kroki, aby zapewnić usunięcie lub poprawienie błędnych lub niekompletnych danych, mając na uwadze cele, w jakich były one gromadzone i w jakich są w dalszym ciągu przetwarzane.

2. Dane osobowe przechowywane są w formie, która pozwala na identyfikację podmiotów danych, tylko tak długo jak jest to niezbędne do celów, w jakich dane te były gromadzone lub w jakich są one w dalszym ciągu przetwarzane, zgodnie z art. 5 ust. 2.

Artykuł 7

Bezpieczeństwo danych

1. Zgodnie z art. 22 decyzji ustanawiającej Eurojust oraz niniejszym regulaminem, Eurojust ustanawia niezbędne środki techniczne i opracowuje rozwiązania natury organizacyjnej w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieuprawnionym ujawnieniem, zmianą, dostępem lub każdą inną nieuprawnioną formą przetwarzania. W szczególności, należy podjąć środki w celu zapewnienia, że tylko osoby uprawnione do dostępu do danych osobowych, mogą mieć dostęp do takich danych.

2. Wszelkie podejmowane środki są odpowiednio dostosowane do ryzyka, które wiąże się z przetwarzaniem i z charakterem przetwarzanych danych.

3. Eurojust opracowuje kompleksową politykę bezpieczeństwa zgodnie z art. 22 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust i niniejszym regulaminem. Polityka ta w pełni uwzględnia poufny charakter prac prowadzonych przez jednostkę współpracy sądowej oraz obejmuje zasady dotyczące klasyfikacji dokumentów, weryfikacji personelu pracującego dla Eurojustu oraz działań, które mają zostać podjęte w przypadku naruszenia bezpieczeństwa. Wspólny organ nadzorczy jest konsultowany w zakresie polityki bezpieczeństwa Eurojustu.

4. Wszyscy pracownicy Eurojustu są odpowiednio poinformowani o polityce bezpieczeństwa Eurojustu oraz obowiązani do wykorzystywania środków technicznych i organizacyjnych oddanych im do dyspozycji, zgodnie ze stosownymi wymogami dotyczącymi ochrony danych i bezpieczeństwa danych.

Artykuł 8

Prawo podmiotów danych do informacji

1. Nie naruszając szczególnych przepisów Tytułu IV, odnoszących się do danych związanych z daną sprawą, jak również przepisów Tytułu V odnoszących się do danych niezwiązanych z daną sprawą, w celu zagwarantowania rzetelnego przetwarzania danych odnoszących się do podmiotu danych, mając na względzie cele i szczególne okoliczności, w których owe dane są przetwarzane, należy przekazywać podmiotom danych informacje na temat celu przetwarzania danych oraz tożsamości administratora danych, odbiorców lub kategorii odbiorców, a także na temat istnienia prawa dostępu do swoich danych oraz prawa do ich sprostowania, jak również wszelkie dodatkowe informacje, o ile są one niezbędne, takie jak podstawa prawna operacji przetwarzania, do której dane te są przeznaczone, terminy przechowywania danych i prawo odwołania się w każdym momencie do wspólnego organu nadzorczego.

2. Informacje te muszą być przekazane najpóźniej w momencie pozyskiwania danych od podmiotu danych, bądź otrzymania danych przekazanych przez stronę trzecią, w momencie przystąpienia do rejestrowania danych osobowych, bądź jeżeli przewidywane jest ujawnienie tych danych stronie trzeciej, nie później niż w momencie ujawnienia ich po raz pierwszy, lub w przypadkach przewidzianych w rozdziale II tytułu IV niniejszego regulaminu, pod warunkiem, że nie istnieje niebezpieczeństwo, że mogłyby być zagrożone cele przetwarzania, krajowe dochodzenie i postępowanie karne oraz prawa i wolności stron trzecich.

Artykuł 9

Przysługujące podmiotom danych prawa dostępu, wprowadzania poprawek, blokowania i usuwania danych

1. Podmiot danych ma prawo dostępu, wprowadzania poprawek, blokowania, a w niektórych wypadkach także usuwania danych. Eurojust określa, w razie potrzeby we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi organami krajowymi, procedury ułatwiające podmiotom danych korzystanie z tych praw.

2. Inspektor ochrony danych gwarantuje, że podmioty danych na zgłoszony przez siebie wniosek są informowane o swoich prawach.

Artykuł 10

Poufność przetwarzania danych

Zgodnie z art. 25 decyzji ustanawiającej Eurojust, wszystkie osoby powołane do pracy w ramach Eurojustu i do współpracy z nim zobowiązane są do ścisłego zachowania zasad poufności. Eurojust podejmuje wszelkie niezbędne środki, aby zagwarantować, że zobowiązania te są dotrzymywane oraz że wszelkie naruszenia tych zobowiązań są niezwłocznie zgłaszane inspek-

torowi ochrony danych, jak również szefowi Departamentu Bezpieczeństwa, który zapewni podjęcie odpowiednich działań.

Artykuł 11

Wewnętrzni przetwarzający

Osoba działająca jako przetwarzający w ramach Eurojustu i posiadająca dostęp do danych osobowych nie przetwarza ich, nie otrzymawszy wcześniej odpowiedniego polecenia od administratora danych, chyba że jest do tego zobligowana na mocy prawa krajowego lub europejskiego.

Artykuł 12

Zapytania, wnioski o udzielenie informacji i skargi pracowników Eurojustu

1. Do celów art. 17 ust. 2 i ust. 4 decyzji ustanawiającej Eurojust, inspektor ochrony danych na złożony wniosek przekazuje każdemu pracownikowi Eurojustu informacje dotyczące czynności Eurojustu związanych z przetwarzaniem danych. Inspektor ochrony danych odpowiada na zapytania i działa w odpowiedzi na wszelkie wnioski o udzielenie informacji lub zgłoszone skargi dotyczące domniemanego naruszenia przepisów określonych w decyzji ustanawiającej Eurojust, niniejszego regulaminu lub wszelkich innych przepisów regulujących przetwarzanie danych osobowych przez Eurojust. Nikt nie poniesie szkody z powodu zgłoszenia inspektorowi ochrony danych domniemanego naruszenia przepisów regulujących przetwarzanie danych osobowych.

2. Wszystkie osoby pracujące w Eurojustie współpracują z Kolegium, krajowymi przedstawicielami, inspektorem ochrony danych i wspólnym organem nadzorczym w zakresie zapytań, dochodzeń, audytów bądź wszelkich innych działań związanych z ochroną danych.

TYTUŁ IV

PRZEPISY DOTYCZĄCE OPERACJI PRZETWARZANIA DANYCH ZWIĄZANYCH Z DANĄ SPRAWĄ

Rozdział I

Warunki uzasadniające przetwarzanie danych osobowych

Artykuł 13

Dane osobowe przetwarzane w kontekście działań związanych z daną sprawą

1. W kontekście działań związanych z daną sprawą Eurojust przetwarza, w stopniu w jakim wymagają tego postawione cele, dane osobowe przy pomocy środków zautomatyzowany lub w ręcznie uporządkowanych katalogach, zgodnie z art. 14-16 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. Krajowy przedstawiciel bądź przedstawiciele przetwarzający dane osobowe dotyczące poszczególnych spraw określają cele i sposoby przetwarzania danych osobowych i w związku z tym uznaje się ich za administratorów lub, w stosownych przypadkach, współadministratorów.

Artykuł 14

Zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania danych

Dane osobowe mogą być gromadzone i następnie przetwarzane w kontekście działań związanych z daną sprawą o tyle, o ile przetwarzanie ich jest niezbędne z punktu widzenia zadań stojących przed Eurojustem w zakresie zintensyfikowania walki z poważną przestępczością.

Artykuł 15

Celowe ograniczenie

Dane osobowe przetwarzane przez Eurojust w ramach dochodzeń i postępowań karnych nie są w żadnym wypadku przetwarzane w jakichkolwiek innych celach.

Artykuł 16

Jakość danych

1. Jeżeli w związku z prowadzonym dochodzeniem lub postępowaniem karnym Eurojustowi zostały przekazane informacje przez jedno z Państw Członkowskich lub przez stronę trzecią, Eurojust nie ponosi wówczas odpowiedzialności za poprawność otrzymanych informacji, jednakże z chwilą ich otrzymania zapewnia podjęcie wszelkich stosownych kroków mających na celu uaktualnianie tych informacji na bieżąco.

2. Jeżeli Eurojust wykryje jakiegokolwiek błędy w otrzymanych danych, powiadomi o tym stronę trzecią, od której informacje te pochodzą i dokona w nich poprawek.

Artykuł 17

Szczególne kategorie danych

1. Eurojust podejmuje odpowiednie środki techniczne w celu zapewnienia niezwłocznego powiadomienia inspektora ochrony danych o wyjątkowych przypadkach, w których zastosowano art. 15 ust. 4 decyzji ustanawiającej Eurojust. System zarządzania sprawami gwarantuje, że dane te nie zostaną ujęte w indeksie, o którym mowa w art. 16 ust. 1 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. Jeżeli dane te odnoszą się do świadków lub ofiar w rozumieniu art. 15 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust, system zarządzania sprawami nie rejestruje tych informacji, chyba że podjęta przez Kolegium decyzja jest udokumentowana.

Artykuł 18

Przetwarzanie kategorii danych osobowych określonych w art. 15 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust

1. Eurojust podejmuje odpowiednie środki techniczne w celu zapewnienia niezwłocznego powiadomienia inspektora ochrony danych o wyjątkowych przypadkach, w których przez ograniczony okres zastosowano art. 15 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. Jeżeli dane te odnoszą się do świadków lub ofiar w rozumieniu art. 15 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust, system zarządzania sprawami nie rejestruje tych informacji, chyba że decyzja podjęta wspólnie przez co najmniej dwóch przedstawicieli krajowych jest udokumentowana.

Rozdział II

Prawa podmiotów danych

Artykuł 19

Prawo podmiotów danych do informacji

1. W związku z działaniami operacyjnymi prowadzonymi przez Eurojust, podmioty danych otrzymują informacje odnoszące się do przetwarzania danych, jak tylko okaże się, że przekazanie tych informacji podmiotowi danych nie zaszkodzi:

- wypełnianiu przez Eurojust zadań w zakresie zintensyfikowania walki z poważną przestępczością; lub
- krajowym dochodzeniem i postępowaniem karnym, które Eurojust wspomaga; lub
- monitorowaniu, inspekcji bądź zadaniom regulacyjnym związanym, nawet jeżeli dzieje się to tylko sporadycznie, z wykonywaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa w lit. a) i b); lub

d) prawom i wolnościom stron trzecich.

2. Odwołanie się do przypadków wymienionych w ust. 1 zostaje zarejestrowane w tymczasowych aktach roboczych odnoszących się do danej sprawy, z odnotowaniem podstawy stosownej decyzji podjętej przez przedstawiciela lub przedstawicieli krajowych odpowiedzialnych za dane akta.

Artykuł 20

Przysługujące podmiotom danych prawo dostępu

Każdej osobie fizycznej przysługuje na warunkach określonych w art. 19 decyzji ustanawiającej Eurojust, prawo dostępu do dotyczących jej danych osobowych przetworzonych przez Eurojust.

Artykuł 21

Procedura korzystania z praw przysługujących podmiotom danych

1. Osoby fizyczne pragnące jako podmioty danych skorzystać ze swoich praw, mogą kierować wnioski bezpośrednio do Eurojustu lub za pośrednictwem wyznaczonego w tym celu w wybranym przez nią Państwie Członkowskim organu, który przekaże ten wniosek do Eurojustu.

2. Wnioski o skorzystanie z tych praw rozpatruje krajowy przedstawiciel lub przedstawiciele zajmujący się daną sprawą, którzy jednocześnie w celach ewidencyjnych przekazują kopię wniosku inspektorowi ochrony danych.

3. Krajowy przedstawiciel lub przedstawiciele zajmujący się danym wnioskiem przeprowadzają wszelkie niezbędne kontrole i powiadamiają inspektora ochrony danych o decyzji, która została podjęta w konkretnej sprawie. Przy podejmowaniu tej decyzji w pełni uwzględnia się niniejszy regulamin oraz stosowne przepisy prawa mające zastosowanie do wniosku, zgodnie z art. 19 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust, jak również podstawy udzielania odmowy wymienione w art. 19 ust. 4 decyzji ustanawiającej Eurojust oraz wyniki konsultacji przeprowadzonych z właściwymi władzami wykonawczymi przed podjęciem decyzji, zgodnie z art. 19 ust. 9 decyzji ustanawiającej Eurojust.

4. Inspektor ochrony danych, jeżeli w danym wypadku będzie to wskazane, przeprowadza dodatkowe kontrole w zakresie systemu zarządzania sprawami i powiadamia zainteresowanego lub zainteresowanych krajowych przedstawicieli, czy w wyniku tych kontroli ujawnione zostały jakiegokolwiek dodatkowe informacje. Zainteresowany lub zainteresowani przedstawiciele krajowi mogą, na podstawie informacji dostarczonych przez inspektora ochrony danych, postanowić o ponownym rozpatrzeniu pierwotnej decyzji.

5. Inspektor ochrony danych powiadamia podmiot danych o treści ostatecznej decyzji podjętej przez zainteresowanego lub zainteresowanych przedstawicieli krajowych, zgodnie z art. 19 ust. 6 decyzji ustanawiającej Eurojust, a także informuje podmiot danych o możliwości odwołania się do wspólnego organu nadzorczego, w razie gdyby odpowiedź udzielona przez Eurojust nie była dla niego satysfakcjonująca.

6. Wniosek jest rozpatrywany w całości w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania. Podmiot danych może zgłosić sprawę do wspólnego organu nadzorczego, w razie gdyby nie otrzymał odpowiedzi w tym terminie.

7. W przypadkach, w których wniosek został przekazany za pośrednictwem krajowego organu, zainteresowany lub zainteresowani krajowi przedstawiciele gwarantują, że organ ten zostanie powiadomiony o fakcie udzielenia przez inspektora ochrony danych odpowiedzi podmiotowi danych.

8. Eurojust opracowuje procedury współpracy z krajowymi organami wyznaczonymi do zajmowania się prawami podmiotów danych, aby zapewnić przesyłanie wniosków do Eurojustu w sposób należyty oraz w terminie.

Artykuł 22

Informowanie stron trzecich w następstwie wprowadzenia poprawek, blokowania lub usunięcia danych osobowych związanych z daną sprawą

Eurojust opracowuje odpowiednie środki techniczne w celu zagwarantowania, że wtedy, gdy w następstwie złożonego wniosku Eurojust wprowadza poprawki, blokuje lub usuwa dane osobowe, automatycznie powstaje wykaz dostarczających te dane wraz z ich adresami. Zgodnie z art. 20 ust. 5 decyzji ustanawiającej Eurojust, administrator danych gwarantuje, że znajdujący się w wykazie dostarczający zostaną powiadomieni o zmianach wprowadzonych do danych osobowych.

Rozdział III

Zagadnienia związane z bezpieczeństwem danych

Artykuł 23

Zautomatyzowany system zarządzania sprawami

1. Eurojust opracowuje zautomatyzowany system zarządzania sprawami, integrujący zbiór danych, z którego korzystają krajowi przedstawiciele podczas prowadzenia działań związanych z daną sprawą i który to zbiór danych zawiera tymczasowe akta robocze oraz indeks, o których mowa w art. 16 decyzji ustanawiającej Eurojust. System ten obejmuje następujące funkcje: zarządzanie sprawami, opis harmonogramu prac, odsyłacze informacyjne i bezpieczeństwo.

2. W systemie zarządzania sprawami, który zatwierdzony jest przez Kolegium po przeprowadzeniu konsultacji z inspektorem ochrony danych, wspólnym organem nadzorczym oraz właściwym personelem Eurojustu, w pełni uwzględnia się wymogi art. 22 oraz wszelkich innych istotnych przepisów decyzji ustanawiającej Eurojust.

3. System zarządzania sprawami umożliwia krajowym przedstawicielom określenie powodu oraz szczególnych celów, ze względu na które zakłada się tymczasowe akta robocze, w ramach zadań wymienionych w art. 5-7 decyzji ustanawiającej Eurojust.

Artykuł 24

Tymczasowe akta robocze oraz indeks

1. Zgodnie z art. 14 ust. 4 i art. 16 decyzji ustanawiającej Eurojust, Eurojust zakłada indeks danych odnoszących się do dochodzeń oraz tymczasowe akta robocze, które również zawierają dane personalne. Zarówno indeks jak i tymczasowe akta robocze tworzą część systemu zarządzania sprawami, o którym mowa w art. 23 i tworzone są z uwzględnieniem ograniczeń dotyczących przetwarzania danych osobowych, o których mowa w art. 15 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. Krajowi przedstawiciele są odpowiedzialni za zakładanie tymczasowych akt roboczych odnoszących się do spraw, którymi się oni zajmują. System zarządzania sprawami automatycznie przydziela wszystkim nowym aktom roboczym sygnaturę (identyfikator).

3. Eurojust opracowuje zautomatyzowany system zarządzania sprawami, który umożliwia krajowym przedstawicielom przechowywanie danych osobowych w tymczasowych aktach roboczych o charakterze poufnym lub udostępnianie tych akt w całości bądź w części innemu lub innymi krajowym przedstawicielom zajmującym się sprawą, której akta te dotyczą. System zarządzania sprawami pozwala im określić poszczególne składniki danych osobowych i nieosobowych, które pragną oni udostępnić innemu bądź innym krajowym przedstawicielom, asystentowi bądź asystentom lub upoważnionym członkom personelu, którzy zajmują się daną sprawą. Pozwala on także wyselekcjonować te składniki informacji, które pragną oni wprowadzić do indeksu, zgodnie z art. 14 i 15 decyzji ustanawiającej Eurojust, gwarantuje przy tym, że przynajmniej następujące składniki zostaną wciągnięte do indeksu: odsyłacz do tymczasowych akt roboczych; rodzaje przestępstw; Państwa Członkowskie, międzynarodowe organizacje oraz organy i/lub władze zainteresowanych państw trzecich; zaangażowanie Komisji Europejskiej lub organów i podmiotów UE; cele i status danej sprawy (otwarta/zamknięta).

4. Jeżeli krajowy przedstawiciel udostępnia tymczasowe akta robocze lub ich część jednemu lub więcej krajowemu przedstawicielowi, system zarządzania sprawami gwarantuje, że upoważnieni użytkownicy mają dostęp do istotnych części akt, ale że nie mogą oni zmieniać danych wprowadzonych przez pierwotnego autora. Upoważnieni użytkownicy mogą jednakże dodać wszelkie istotne informacje do nowych części tymczasowych akt roboczych. Podobnie, informacje znajdujące się w indeksie mogą być odczytywane przez wszystkich upoważnionych użytkowników systemu, ale zmieniane mogą być wyłącznie przez ich pierwotnego autora.

5. Inspektor ochrony danych jest niezwłocznie powiadamiany przez ten system o utworzeniu wszelkich nowych akt roboczych, które zawierają dane osobowe, a w szczególności o wyjątkowych przypadkach, w których zastosowano art. 15 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust. W systemie zarządzania sprawami dane te są oznaczane w sposób, który przypomina osobie, która wprowadziła dane do systemu o obowiązku przechowywania tych danych przez ograniczony okres. Jeżeli dane te odnoszą się do świadków lub ofiar w rozumieniu art. 15 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust, system nie rejestruje tych informacji, chyba że decyzja podjęta wspólnie przez co najmniej dwóch przedstawicieli krajowych została udokumentowana.

6. System zarządzania sprawami niezwłocznie informuje inspektora ochrony danych o wyjątkowych przypadkach, w których zastosowano art. 15 ust. 4 decyzji ustanawiającej Eurojust. Jeżeli dane te odnoszą się do świadków lub ofiar w rozumieniu art. 15 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust, system nie rejestruje tych informacji, chyba że decyzja podjęta przez Kolegium została udokumentowana.

7. System zarządzania sprawami operacyjnymi gwarantuje, że tylko dane osobowe, o których mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) - i) oraz lit. k), a także w art. 15 ust. 2 decyzji ustanawiającej Eurojust, mogą zostać zarejestrowane w indeksie.

8. Informacje zawarte w indeksie muszą być wystarczające, aby umożliwić Eurojustowi wykonywanie zadań, a w szczególności osiągnięcie celów określonych w art. 16 ust. 1 decyzji ustanawiającej Eurojust.

Artykuł 25

Zbiory ewidencji i ścieżki audytu

1. Eurojust opracowuje odpowiednie środki techniczne w celu zapewnienia rejestru wszystkich operacji przetwarzania danych osobowych. System zarządzania sprawami zapewnia w szczególności, do celów art. 19 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust, przechowywanie rejestru przypadków przekazywania i otrzymywania danych, zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. b) decyzji ustanawiającej Eurojust. Rejestr ten zapewnia, zgodnie z wymogami art. 22 decyzji ustanawiającej Eurojust, możliwość sprawdzenia i ustalenia, do których organów przekazywane są dane osobowe, jak również które dane osobowe zostały wprowadzone do zautomatyzowanych systemów przetwarzania danych oraz kiedy i przez kogo zostały wprowadzone.

2. Inspektor ochrony danych regularnie dokonuje przeglądu tych rejestrów, aby móc wspomóc krajowych przedstawicieli i Kolegium w zakresie wszelkich zagadnień związanych z ochroną danych, a w wypadku nieprawidłowości wnosi niezbędne zapytania. W razie konieczności, inspektor ochrony danych powiadamia Kolegium i wspólny organ nadzorczy, zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 4 decyzji ustanawiającej Eurojust, o wszelkich naruszeniach ochrony danych, odnotowanych w wyżej wymienionych rejestrach. Inspektor ochrony danych gwarantuje, że w stosownych przypadkach, powiadamiany jest dyrektor administracyjny, aby umożliwić mu podjęcie koniecznych działań na poziomie administracji.

3. Inspektor ochrony danych umożliwia wspólnemu organowi nadzorczemu na złożony u niego wniosek pełen dostęp do rejestrów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 26

Uprawniony dostęp do danych osobowych

1. Ze względu na osiągnięcie celów Eurojustu, Eurojust podejmuje odpowiednie środki techniczne i zapewnia rozwiązania natury organizacyjnej, aby dostęp do danych osobowych przetwarzanych przez Eurojust w ramach prowadzonych przez niego działań operacyjnych mieli wyłącznie krajowi przedstawiciele, ich asystenci oraz uprawniony personel Eurojustu.

2. Środki te uwzględniają cele, do których dane zostały zgromadzone, a następnie przetworzone, aktualny stan wiedzy technicznej w tej dziedzinie, poziom bezpieczeństwa wymagany ze względu na poufny charakter prac Eurojustu oraz wymagania nałożone mocą art. 22 decyzji ustanawiającej Eurojust.

3. Każdy z krajowych przedstawicieli prowadzi dokumentację i przekazuje inspektorowi ochrony danych informacje w zakresie polityki dostępu, a którą prowadził w swoim krajowym biurze w odniesieniu do akt związanych ze sprawą. Przedstawiciele krajowi gwarantują w szczególności, że rozwiązania natury organizacyjnej zostaną poczynione i zrealizowane jak również to, że znajdujące się w dyspozycji Eurojustu środki techniczne i organizacyjne zostaną wykorzystane we właściwy sposób.

4. W razie konieczności, w celu realizacji zadań Eurojustu, Kolegium może wydać zgodę na uzyskanie dostępu do akt związanych ze sprawą przez innych członków personelu Eurojustu.

Artykuł 27

Audyty i kontrola

1. Inspektor ochrony danych monitoruje zgodność z prawem oraz wykonanie przepisów decyzji ustanawiającej Eurojust, niniejszego regulaminu, jak również wszelkich innych przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych mających zastosowanie w odniesieniu do Eurojustu. W tym celu, inspektor ochrony danych wspomaga krajowych przedstawicieli w zakresie spraw związanych z ochroną danych i przeprowadza coroczną ocenę zgodności działań prowadzonych w ramach Eurojustu z powyższymi przepisami. Inspektor ochrony danych przedstawia Kolegium i wspólnemu organowi nadzorcemu wyniki tych ocen, a także powiadamia o wszelkich innych istotnych wydarzeniach, które miały miejsce w Eurojustcie. Inspektor ochrony danych gwarantuje, że w stosownych przypadkach, powiadamiany jest dyrektor administracyjny, aby umożliwić mu podjęcie niezbędnych działań na poziomie administracji.

2. Wspólny organ nadzorczy przeprowadza kontrole i audyty zgodnie z art. 23 ust. 7 decyzji ustanawiającej Eurojust.

Rozdział IV

Przeływ danych do stron trzecich lub organizacji

Artykuł 28

Przeływ danych do stron trzecich lub organizacji

1. Eurojust dokłada wszelkich starań w celu sporządzenia umów o współpracy zawierających odpowiednie przepisy dotyczące wymiany danych osobowych ze wszystkimi partnerami, z którymi odbywa się regularna wymiana danych.

2. Bez uszczerbku dla przypadków, w których takie umowy o współpracy już istnieją, Eurojust przekazuje tylko dane osobowe państwu trzeciemu lub jednemu z podmiotów, o których mowa w art. 27 ust. 1 decyzji ustanawiającej Eurojust, jeżeli podlegają one Konwencji o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych podpisanej w Strasbourgu dnia 28 stycznia 1981 r. lub gdy zapewniony jest odpowiedni poziom ochrony.

3. Decyzja dotycząca przekazywania podmiotom nie będącym stronami Konwencji Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. zostaje podjęta przez zainteresowanego lub zainteresowanych przedstawicieli krajowych na podstawie oceny dotyczącej adekwatności poziomu ochrony dokonanej przez inspektora ochrony danych. Adekwatność poziomu ochrony ocenia się w świetle wszystkich okoliczności towarzyszących każdemu przekazowi lub kategorii przekazów. Ocena ta w szczególności jest wynikiem zbadania następujących elementów: rodzaju danych, celów i długości okresu przetwa-

rzania dla którego przekazywane są dane, kraju pochodzenia i kraju docelowego przeznaczenia, ogólnych i sektorowych przepisów prawa stosowanych w danym państwie lub organizacji, stosowanych tam reguł zawodowych i bezpieczeństwa, a także istnienia wystarczających zabezpieczeń ustanowionych przez odbiorcę przekazu. Takie zabezpieczenia mogą, w szczególności, wynikać z umów na piśmie wiążących administratora danych dokonującego przekazu oraz odbiorcę niepodlegającego jurysdykcji strony Konwencji. Zawartość wspomnianych umów musi obejmować istotne elementy ochrony danych. W przypadkach gdy ocena poziomu ochrony stwarza trudności, inspektor ochrony danych zasięga opinii wspólnego organu nadzorczego przed dokonaniem oceny danego przekazu.

4. Jednakże, nawet wówczas gdy warunki, o których mowa w poprzednich ustępach, nie są spełnione, przedstawiciel krajowy może, w wyjątkowych okolicznościach wymienionych w art. 27 ust. 6 decyzji ustanawiającej Eurojust, przekazać dane państwu trzeciemu, mając za jedyny cel podjęcie pilnych działań w celu przeciwdziałania przewidywanemu, poważnemu zagrożeniu dotyczącemu osoby lub bezpieczeństwa publicznego. Przedstawiciel krajowy dokumentuje taki wyjątkowy przekaz w tymczasowych aktach roboczych dotyczących danej sprawy, określając podstawy tego przekazu oraz powiadamia o nim inspektora ochrony danych. Inspektor ochrony danych sprawdza, czy podobne przekazy mają miejsce wyłącznie w wyjątkowych i nagłych przypadkach.

Rozdział V

Terminy przechowywania danych osobowych

Artykuł 29

Terminy przechowywania danych osobowych

1. Eurojust ustanawia stosowne środki techniczne w celu zapewnienia przestrzegania terminów przechowywania danych osobowych, o których mowa w art. 21 decyzji ustanawiającej Eurojust.

2. System zarządzania sprawami gwarantuje w szczególności, że po upływie trzyletniego okresu od wprowadzenia danych osobowych rozpatruje się potrzebę dalszego ich przechowywania w tymczasowych aktach roboczych. Procedurę tę należy odpowiednio udokumentować w systemie, włącznie z przedstawieniem motywacji stojącej za każdą decyzją, a o jej wyniku zostaje niezwłocznie powiadomiony inspektor ochrony danych.

3. System zarządzania sprawami w szczególności sposób wyróżnia dane zarejestrowane na czas oznaczony, zgodnie z art. 15 ust. 3 decyzji ustanawiającej Eurojust. Dla tych kategorii danych rozpatrzenie potrzeby zachowania ich odbywa się co trzy miesiące i jest dokumentowane w taki sam sposób jak przedstawiono w ust. 1 i 2.

4. Po rozpatrzeniu, Administrator danych, w razie konieczności, zasięga opinii Kolegium oraz inspektora ochrony danych w sprawie decyzji o zachowaniu danych na dłuższy okres.

TYTUŁ V

**PRZEPISY DOTYCZĄCE OPERACJI PRZETWARZANIA
DANYCH NIEZWIĄZANYCH Z DANĄ SPRAWĄ**

Rozdział I

Zasady ogólne

Artykuł 30

Zgodność z prawem i rzetelność przetwarzania danych

Dane osobowe muszą być przetwarzane rzetelnie i zgodnie z prawem. W szczególności, dane osobowe mogą być przetwarzane tylko wtedy, gdy:

- a) przetwarzanie jest niezbędne, aby spełnione zostało zobowiązanie prawne, któremu podlega administrator danych lub
- b) przetwarzanie jest niezbędne w celu wykonania umowy, której stroną jest podmiot danych lub w celu podjęcia kroków na wniosek podmiotu danych przed przystąpieniem do umowy, lub
- c) podmiot danych udzielił jednoznacznie zgody, lub
- d) przetwarzanie jest niezbędne w celu ochrony żywotnych interesów podmiotu danych, lub
- e) przetwarzanie jest niezbędne do celów uzasadnionych interesów administratora danych, z pominięciem przypadków, kiedy interesy te są podrzędne w stosunku do interesów związanych z podstawowymi prawami i wolnościami podmiotu danych, które podlegają ochronie zgodnie z art. 4 niniejszego regulaminu.

Artykuł 31

Celowe ograniczenie

1. Dane osobowe muszą być przetwarzane w szczególnym i precyzyjnie określonym oraz uzasadnionym celu, a następnie dalej przetwarzane tylko wówczas, jeżeli nie jest to sprzeczne z pierwotnym celem przetwarzania.

2. Dane osobowe zebrane wyłącznie w celu zapewnienia bezpieczeństwa lub kontroli i zarządzania systemami i operacjami przetwarzania nie są wykorzystywane do żadnego innego celu, z wyjątkiem zapobiegania, dochodzenia, wykrywania i ścigania poważnych przestępstw kryminalnych.

Artykuł 32

Przetwarzanie szczególnych kategorii danych

1. Do celów niezwiązanych z daną sprawą, zabrania się przetwarzania danych osobowych ujawniających pochodzenie

rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych, stan zdrowia, życie seksualne lub zasądzone wyroki w sprawach karnych.

2. Zakaz ten nie ma zastosowania jeżeli:

- a) podmiot danych jednoznacznie wyraził zgodę na przetwarzanie tych danych lub
 - b) przetwarzanie jest niezbędne do celów wykonania szczególnych praw i zobowiązań prawnych administratora danych, takich jak zobowiązania w dziedzinie podatków lub prawa pracy, mających do niego zastosowanie lub, w razie konieczności, o ile jest to uzgodnione z inspektorem ochrony danych, podlega ono odpowiednim zabezpieczeniom, lub
 - c) przetwarzanie jest niezbędne do ochrony żywotnych interesów podmiotu danych lub innej osoby, w razie gdy podmiot danych jest fizycznie lub prawnie niezdolny do wyrażenia zgody, lub
 - d) przetwarzanie odnosi się do danych otwarcie upublicznionych przez podmiot danych, lub jest niezbędne do ustanowienia, wykonania lub obrony roszczeń prawnych.
3. Dane, o których mowa w ust. 1, są przetwarzane tylko do celu, w którym zostały pierwotnie zgromadzone.

Artykuł 33

Wyjątki od przysługującego podmiotom danych prawa do informacji

1. W kontekście pozaoperacyjnych działań Eurojustu, wyjątki od ogólnej zasady informowania podmiotu danych są możliwe, wtedy gdy przekazanie tych informacji podmiotowi danych mogłoby stanowić zagrożenie dla:

- a) ważnego interesu gospodarczo-finansowego Państwa Członkowskiego lub Unii Europejskiej lub
- b) ochrony podmiotu danych lub praw i wolności innych, lub
- c) bezpieczeństwa narodowemu, bezpieczeństwa publicznego lub obronności Państw Członkowskich.

2. Inspektor ochrony danych jest powiadamiany w razie odwołania się do tych wyjątków.

Artykuł 34

Powiadomienie inspektora ochrony danych

1. Każdy administrator danych powiadamia wcześniej inspektora ochrony danych o każdej operacji przetwarzania lub kilku takich operacjach, które mają służyć jednemu celowi lub kilku celom ze sobą powiązanym.

2. Przekazywane informacje obejmują:
 - a) nazwisko administratora danych oraz wskazanie organizacyjnych części instytucji lub organu, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych w konkretnym celu;
 - b) cel lub cele przetwarzania;
 - c) opis jednej lub więcej kategorii podmiotów danych i danych lub kategorii danych z nimi związanych;
 - d) podstawę prawną operacji przetwarzania, do której dane te zostały przeznaczone;
 - e) odbiorców lub kategorie odbiorcy, któremu/którym można ujawnić dane oraz
 - f) ogólny opis pozwalający na dokonanie wstępnej oceny stosowności środków bezpieczeństwa.
3. O każdej istotnej zmianie mającej wpływ na informacje, o których mowa w poprzednim ustępie, bezzwłocznie informuje się inspektora ochrony danych.

Artykuł 35

Rejestr

1. Rejestr operacji przetwarzania, zgłoszonych zgodnie z poprzednim ustępem, jest przechowywany u inspektora ochrony danych.
2. Rejestr zawiera przynajmniej informacje, o których mowa w art. 34 ust. 2 lit. a) - f).
3. Inspektor ochrony danych na złożony wniosek udostępnia wspólnemu organowi nadzorcemu wszelkie informacje zawarte w rejestrze.

Artykuł 36

Przetwarzanie danych osobowych w imieniu administratorów danych

1. W razie gdy operacja przetwarzania przeprowadzana jest przez zewnętrznego przetwarzającego w imieniu administratora danych, ten ostatni wybiera przetwarzającego, który daje wystarczające gwarancje w zakresie technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, wymaganych mocą art. 22 decyzji ustanawiającej Eurojust, jak również przedstawia wszelkie dodatkowe stosowne dokumenty oraz zapewnia zastosowanie tych środków.
2. Przeprowadzanie operacji przetwarzania za pomocą zewnętrznego przetwarzającego jest regulowane umową lub aktem prawnym wiążącym przetwarzającego względem administratora danych i stanowiącym, w szczególności, że:
 - a) przetwarzający działa wyłącznie na podstawie poleceń otrzymanych od administratora danych; i

- b) zobowiązania dotyczące poufności i bezpieczeństwa określone w decyzji ustanawiającej Eurojust oraz w niniejszym regulaminie również spoczywają na przetwarzającym, chyba że na mocy art. 16 i art. 17 ust. 3, tiret drugie dyrektywy 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych⁽¹⁾, przetwarzający już podlega zobowiązaniom odnoszącym się do poufności i bezpieczeństwa, określonym w ustawodawstwie krajowym jednego z Państw Członkowskich.

3. Do celów zachowania dowodów, części umowy lub akt prawny związany z ochroną danych i wymogi związane z poufnością i środkami bezpieczeństwa są sporządzane na piśmie lub w innej równoważnej formie.

Artykuł 37

Zautomatyzowane decyzje indywidualne

Podmiot danych ma prawo nie podlegać decyzji, która powoduje skutki prawne do niego się odnoszące albo też znacząco na niego wpływa i która jest wyłącznie oparta na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych przeznaczonych do dokonania oceny pewnych aspektów osobowych z nim związanych, takich jak wyniki osiągnięte przez niego w pracy, rzetelność czy zachowanie, chyba że decyzja ta jest wyraźnie uprawniona zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub prawodawstwem europejskim, lub, w razie konieczności, potwierdzona przez inspektora ochrony danych. W obu przypadkach podejmuje się środki w celu zabezpieczenia prawowitych interesów podmiotu danych, takich jak rozwiązania pozwalające mu przedstawić swój punkt widzenia lub pomóc mu zrozumieć sens przetwarzania danych.

Rozdział II

Wewnętrzne przepisy dotyczące ochrony danych osobowych i prywatności w kontekście wewnętrznych sieci telekomunikacyjnych

Artykuł 38

Zakres

1. Nie naruszając poprzednich artykułów, przepisy zawarte w niniejszym rozdziale stosują się do przetwarzania danych osobowych w związku z wykorzystaniem i zarządzaniem sieciami telekomunikacyjnymi lub urządzeniami końcowymi obsługiwanymi pod kontrolą Eurojustu.
2. Do celów przepisów zawartych w niniejszym rozdziale, „użytkownik” oznacza każdą osobę fizyczną wykorzystującą sieć telekomunikacyjną lub urządzenia końcowe obsługiwane pod kontrolą Eurojustu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

Artykuł 39

Bezpieczeństwo

1. Eurojust podejmuje stosowne środki techniczne i organizacyjne w celu zabezpieczenia bezpiecznego wykorzystania sieci telekomunikacyjnych i urządzeń końcowych (komputerów, serwerów, dysku twardego i oprogramowania), w razie konieczności wraz z ogólnie dostępnymi usługodawcami telekomunikacyjnymi lub dostawcami publicznych sieci telekomunikacyjnych. Biorąc pod uwagę najnowocześniejsze rozwiązania i koszt ich wprowadzania w życie, środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa stosownie do przedstawionego ryzyka.

2. W razie szczególnego ryzyka naruszenia bezpieczeństwa sieci i urządzeń końcowych, Eurojust powiadamia użytkowników o istnieniu tego ryzyka i o wszelkich możliwych środkach zaradczych oraz alternatywnych środkach przekazu.

Artykuł 40

Poufność przekazów

Eurojust zapewnia poufność przekazów za pomocą sieci telekomunikacyjnych i urządzeń końcowych zgodnie z prawem wspólnotowym.

Artykuł 41

Dane o połączeniach i rozliczeniach

1. Odnośzące się do użytkowników dane o połączeniach, przetwarzane w celu ustalenia telefonicznych i innych połączeń dokonywanych przez sieć telekomunikacyjną, zostają usunięte lub stają się anonimowe po zakończeniu telefonicznego lub innego połączenia.

2. Po zasięgnięciu opinii inspektora ochrony danych dopuszcza się wyjątki od tej ogólnej zasady (takie jak potrzeba zachowania niektórych danych o połączeniach, jeżeli są one związane z procesem prowadzenia ewidencji w odniesieniu do niektórych akt lub do celów rozliczania prywatnych rozmów telefonicznych) tylko wówczas, gdy są one przewidziane w przepisach wewnętrznych przyjętych przez Eurojust. Gdyby inspektor ochrony danych uznał, że wyjątki te nie są całkowicie zgodne z prawem i że nie są one w pełni stosowne, wówczas konsultuje się ze wspólnym organem nadzorczym.

3. Przetwarzanie danych o połączeniach i rozliczeniach przeprowadzają wyłącznie osoby zajmujące się rozliczeniami, połączeniami lub zarządzaniem budżetem.

Artykuł 42

Wykazy użytkowników

1. Dane osobowe zawarte w drukowanych lub elektronicznych wykazach użytkowników oraz dostęp do tych wykazów

są ograniczone do tego, co jest ściśle niezbędne ze względu na cele wykazu.

2. Wykazy te są dostępne tylko dla użytkowników Eurojustu, do wyłącznie wewnętrznego użytku lub wchodzą w zakres innych wewnątrzinstytucjonalnych wykazów, które uznaje się za właściwe.

Rozdział III

Przepisy szczególne

Artykuł 43

Przepisy dodatkowe

W razie konieczności, Eurojust tworzy kolejne przepisy dotyczące przetwarzania danych osobowych w operacjach nie związanych z daną sprawą. O takich przepisach powiadamia się wspólny organ nadzorczy i publikuje się je w osobnych podręcznikach wewnętrznych.

TYTUŁ VI

INNE PRZEPISY

Artykuł 44

Przegląd niniejszego regulaminu

1. Niniejsze przepisy podlegają regularnemu przeglądowi w celu stwierdzenia, czy konieczne jest wprowadzenie jakichś zmian. Każda zmiana w niniejszym regulaminie podlega tym samym procedurom określonym w decyzji ustanawiającej Eurojust, wprowadzonym w celu zatwierdzenia tej zmiany.

2. Inspektor ochrony danych powiadamia zarówno przewodniczącego Kolegium jak i wspólny organ nadzorczy, jeżeli jest zdania, że wprowadzenie zmian do niniejszego regulaminu jest konieczne.

3. Wspólny organ nadzorczy poddaje uwadze Kolegium wszelkie propozycje czy zalecenia dotyczące zmian w niniejszym regulaminie.

Artykuł 45

Wejście w życie i publikacja

1. Niniejszy regulamin wchodzi w życie następnego dnia po jego ostatecznym zatwierdzeniu przez Radę.

2. Zostaje opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

I

(Informacje)

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

18 marca 2005

(2005/C 68/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany	
USD	Dolar amerykański	1,3279	LVL Łat łotewski	0,6962
JPY	Jen	139,28	MTL Lir maltański	0,4324
DKK	Korona duńska	7,4478	PLN Złoty polski	4,0675
GBP	Funt szterling	0,69345	ROL Lej rumuński	36 276
SEK	Korona szwedzka	9,1144	SIT Tolar słoweński	239,70
CHF	Frank szwajcarski	1,5495	SKK Korona słowacka	38,280
ISK	Korona islandzka	78,08	TRY Lir turecki	1,7546
NOK	Korona norweska	8,1280	AUD Dolar australijski	1,6802
BGN	Lew	1,9558	CAD Dolar kanadyjski	1,6027
CYP	Funt cypryjski	0,5834	HKD Dolar hong kong	10,3552
CZK	Korona czeska	29,749	NZD Dolar nowozelandzki	1,7951
EEK	Korona estońska	15,6466	SGD Dolar singapurski	2,1613
HUF	Forint węgierski	245,66	KRW Won	1 334,54
LTL	Lit litewski	3,4528	ZAR Rand	8,0401

(¹) Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

POMOC PAŃSTWA — REPUBLIKA WĘGIERSKA**Pomoc państwa nr C 35/2004 (ex HU 11/2003) (procedura mechanizmu tymczasowego) — Posta-bank és Takarékpénztár Rt./Erste Bank Hungary Rt.****Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(2005/C 68/03)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Za pośrednictwem pisma z dnia 20 października 2004 r., zamieszczonego w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Republikę Węgierską o swojej decyzji wszczęcia procedury określonej w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącej części wyżej wspomnianej pomocy/środka.

Komisja postanowiła nie zgłaszać zastrzeżeń do pewnych pozostałych środków, jak to opisano w piśmie następującym po niniejszym streszczeniu.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środka pomocy, w odniesieniu do którego Komisja wszczyna procedurę, w ciągu jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego listu, kierując je na następujący adres lub numer faksu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H
State Aid Greffe
Spa 3 6/05
B-1049 Bruksela
Faks: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Republice Węgierskiej. Zainteresowane strony przekazujące uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości poufnością.

PODSUMOWANIE

spośród złożonych ofert. 1 września 2004 r. PB został połączony z Erste Bank Hungary.

I. Procedura

W październiku 2003 r. Komisja otrzymała notyfikację dotyczącą środków państwowych na rzecz Postabank és Takarékpénztár Rt. („PB”) zgodnie z procedurą „mechanizmu tymczasowego” określoną w załączniku IV.3 Aktu Przystąpienia, stanowiącego część Traktatu o Przystąpieniu do Unii Europejskiej.

Od 1995 r. PB otrzymywał od władz węgierskich pomoc finansową na restrukturyzację działania banku. Republika Węgierska zgłaszała różne środki do zatwierdzenia przez Komisję w ramach Procedury Mechanizmu Tymczasowego zamieszczonej w załączniku IV.3 Aktu Przystąpienia; były to:

II. Opis środków

PB (który został połączony z Erste Bank Hungary w dniu 1 września 2004 r.) jest zorientowanym głównie na klientów indywidualnych bankiem oferującym uniwersalne usługi bankowe na Węgrzech. W roku 1998 PB stanęło przed ryzykiem załamania i rząd musiał interweniować i ocalić bank poprzez dokapitalizowanie, stając się tym samym posiadaczem 99,9 % akcji banku. Dofinansowanie PB miało na celu przygotowanie go do restrukturyzacji i prywatyzacji. Mimo prób prywatyzacji PB w 2000 roku, faktyczna sprzedaż prywatnemu inwestorowi strategicznemu nastąpiła w październiku 2003 r., kiedy węgierski rząd zaproponował nabywcy zwrot kosztów postępowania. Udział większościowy w PB został sprzedany Austrian Erste Bank, który zaproponował najwyższą cenę

„Obligacje drugorzędne, kwiecień 1995”, „Wzrost kapitału, wrzesień 1995”, „Obligacje drugorzędne, marzec 1996”, „Obligacje drugorzędne, lipiec 1996”, „Zwolnienie z wymogu rezerwy obowiązkowej, marzec 1997”, „Bezpośrednie poręczenia państwowe, kwiecień 1997”, „Wymiana aktywów, wrzesień 1997”, „Wzrost kapitału, czerwiec 1997”, „Obligacje drugorzędne, grudzień 1997”, „Wzrost kapitału, maj 1998”, „Restrukturyzacja kapitału, grudzień 1998”, „Czyszczenie portfela, grudzień 1998”, „Zwolnienie z prawnych ograniczeń udzielania pożyczek oraz ograniczeń inwestycyjnych, kwiecień 1999”, „Odstąpienie od zobowiązań umowy konsolidacyjnej PB, listopad 2001”, „Zwolnienie z ograniczeń otwartej pozycji walutowej, październik 2001”, „Wyłączność dla otwartych kont dla studentów na rozdzielanie pożyczek studenckich, wrzesień 2001”, „Odszkodowania APV (»Odszkodowania«), październik 2003”.

III. Analiza środków

TEKST PISMA

Chociaż Komisja uważa, że większość środków nie kwalifikuje się po przystąpieniu, uznaje „Odszkodowania za nieznanne roszczenia, październik 2003” za kwalifikujące się po przystąpieniu. Odszkodowanie to stwarza możliwość dodawania dalszych roszczeń poza tymi, które zostały jasno określone przed przystąpieniem. W związku z tym zakres oraz wysokość potencjalnej pomocy przyznanej PB może się w przyszłości wahać i nie można jej obecnie określić.

Komisja uznaje, iż Odszkodowanie za nieznanne roszczenia, będące częścią środków przyjętych przez władze Węgier od grudnia 1998 r. w celu ułatwienia restrukturyzacji i prywatyzacji PB, wydaje się stanowić pomoc państwa w znaczeniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE.

Komisja przeanalizowała pomoc w świetle Wytycznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa dla celów ratowania i restrukturyzacji firm znajdujących się w trudnej sytuacji⁽¹⁾ („Wytyczne 1999”). Analiza ta doprowadziła Komisję do następujących poważnych wątpliwości odnośnie do zgodności omawianej pomocy ze wspólnym rynkiem:

- Komisja ma wątpliwości, czy PB mógł się kwalifikować jako firma znajdująca się w trudnej sytuacji w 2003 r., roku przyznania Odszkodowań, oraz czy element pomocy zawarty w Odszkodowaniu za nieznanne roszczenia był potrzebny do restrukturyzacji banku.
- Komisja ma poważne wątpliwości, czy element pomocy zawarty w Odszkodowaniu za nieznanne roszczenia został przyznany w zakresie planu restrukturyzacji spełniającego kryteria zgodności z Wytycznymi 1999.
- Komisja ma wątpliwości, czy pomoc została ograniczona do minimum i czy beneficjent pomocy dokonał znaczącego wkładu do całości kosztów restrukturyzacji PB.
- Komisja ma poważne wątpliwości, czy środki restrukturyzacyjne wspierane przez węgierskie władze za pomocą elementów pomocy, wraz z Odszkodowaniem za nieznanne roszczenia, obejmują wystarczające środki wyrównawcze.
- Ponadto Komisja ma poważne wątpliwości, czy w obecnym kontekście ma zastosowanie art. 45 ust. 2 Układu Europejskiego. Przepis ten znajduje się w rozdziale Układu Europejskiego „Zakładanie przedsiębiorstw”, Komisja uważa zatem, że nie ma on zastosowania w kontekście pomocy państwa. Komisja ma także poważne wątpliwości, czy Odszkodowanie za nieznanne roszczenia było potrzebne do osiągnięcia celów wymienionych w tym przepisie.

Uwzględniając powyższe Komisja uznaje, że na tym etapie element pomocy zawarty w Odszkodowaniu za nieznanne roszczenia nie wydaje się spełniać warunków niezbędnych do stosowania wyłączenia opisanego w art. 87 ust. 3 lit. c) Traktatu WE. Komisja zdecydowała się zatem wszcząć procedurę określoną w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w odniesieniu do „Odszkodowania za nieznanne roszczenia”.

Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, wszelka bezprawnie przyznana pomoc może podlegać windykacji od jej beneficjenta.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2.

„A Bizottság tájékoztatni kívánja a Magyar Köztársaságot, hogy a magyar hatóságok által a fent említett bejelentett intézkedéseket illetően benyújtott információk vizsgálatát követően úgy döntött, hogy ezek közül több a csatlakozást követően már nem alkalmazandó. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében, amit a Bizottság a csatlakozást követően is alkalmazandónak ítélt, a Bizottságnak komoly kétsége merült fel annak a közösségi joganyaggal való összeegyeztethetőséget illetően. A Bizottság ezért a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unió alapját képező szerződések kiigazításáról szóló okmány (a továbbiakban: »csatlakozási okmány») IV. melléklete 3. szakasza (1) bekezdése c) pontjának, valamint (2) és (3) bekezdésének megfelelően úgy döntött, hogy az intézkedés ellen kifogást emel, és az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében meghatározott eljárást kezdeményezi.

1. ELJÁRÁS

1. A Bizottság 2003. szeptember 23-án kelt, 2003. október 22-én iktatott levélben kapott értesítést az Európai Unióhoz történő csatlakozásról szóló szerződés részét képező csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakaszában meghatározott ideiglenes eljárás alapján a Postabank és Takarékpénztár Rt. (a továbbiakban: »Postabank» vagy »a Bank») javára hozott állami intézkedésekről.
2. A Bizottság az értesítés áttekintését követően 2003. november 5-én kelt levelében kiegészítő információ benyújtását kérte. A magyar hatóságok a kért kiegészítő információt 2004. január 23-án kelt, 2004. január 26-án iktatott e-mailükben benyújtották, és egy sor, az ideiglenes eljárás alapján a Postabank javára hozott további intézkedésről tettek bejelentést.
3. A bizottsági szolgálatok 2004. február 2-i értesítésükben kifejtették a magyar hatóságok számára, hogy jóllehet a Postabankkal kapcsolatos minden egyes bejelentett intézkedést egyedileg ismertetik és bírálják el, a Bizottság valamennyi bejelentett intézkedésre vonatkozóan egy határozatot hoz majd, mivel azok egymással szoros összefüggésben állnak.
4. A Bizottság 2004. március 26-i levelében kiegészítő információkat kért. A magyar hatóságok 2004. április 30-án iktatott levelükben benyújtották a kiegészítő információt. Ezenkívül a bejelentéshez kiegészítést csatoltak.
5. A Bizottság 2004. július 16-i levelében további információkat kért. A magyar hatóságok 2004. szeptember 3-án iktatott levelükben válaszoltak a Bizottság kérésére.

2. HÁTTÉR

6. A Postabank – amely 2004. szeptember 1-jén PB egyesült az Erste Bank Hungary-val – alapvetően lakossági profilú bank, amely teljes körű banki szolgáltatásokat nyújt. Ügyfélköre elsősorban magánszemélyekből, illetve kis- és középvállalkozásokból áll. A Postabank 2003 végén 1 600 alkalmazottat foglalkoztató országos hálózattal rendelkezett, amely 113 fiókjában és 3 200 postahivatalon keresztül mintegy 500 000 ügyfelet szolgált ki.
 7. A Postabankot 1988-ban alapították, és 1994-re Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. 2002 végén a Postabank a hetedik legnagyobb kereskedelmi bank volt Magyarországon, teljes eszközállománya elérte a 398,8 milliárd forintot⁽¹⁾, ami 3,7 %-os piaci részesedést jelent.
 8. A Postabankot 1988-ban 94 részvényes alapította, akik között a számos magánbefektető mellett a fő részvényes a Magyar Posta volt. A részvényesek köre az 1990-ben végrehajtott tőkeemlést követően tovább bővült, ennek során néhány külföldi befektető is jegyzett Postabank-részvényeket. Több tulajdonosváltást követően 1998-ban állami tulajdonú vállalatok tőkeemlést hajtottak végre a Postabankban, amelynek során az állam többségi tulajdont szerzett.
 9. Az 1990-es évek elején, különösen a lakossági betégyűjtés terén megvalósított dinamikus növekedés eredményeként a bank Magyarország második legnagyobb lakossági bankjává nőtt. A magyar hatóságok állítása szerint a növekedést nem ellensúlyozta prudens hitelezői tevékenység, és a bank spekulációs befektetésekbe és hitelezői tevékenységbe bocsátkozott. A bank által felhalmozott veszteségeket elsősorban a hibás gazdálkodás okozta, ami a bankot a szabályzati kötelezettségek nem teljesítése mellett nagy pénzügyi kockázatoknak tette ki.
 10. A magyar hatóságok állítása szerint arra a tényre tekintettel, hogy a Postabank számottevő lakossági ügyfélkörrel rendelkezik és felszámolása a teljes bankrendszert veszélyeztette volna, a magyar kormány több stabilizációs intézkedést hajtott végre azt követően, hogy 1997. februárjában híresztelések terjedtek el a bizonytalan pénzügyi helyzetről és a betétesek kivonták betéteiket.
 11. Az 1998-ban megvalósított stabilizációt és feltőkésítést követően a Pénzügyminisztérium és a Postabank 1998. decemberében konszolidációs megállapodást kötött, amely rendelkezett a Postabank tevékenységeinek ellenőrzéséről, valamint arról, hogy a Postabank bizonyos kompenzációs összegeket fizet a Pénzügyminisztériumnak, amennyiben a Postabank elért bizonyos eredményeket a konszolidációs megállapodás 2003. decemberében történő megszűnéséig.
 12. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabankot 1998-ban az összeomlás fenyegette, és a kormánynak be kellett avatkoznia, hogy feltőkésítéssel megmentse a bankot és ezzel 99,9 %-os részvényesévé váljon. A vezetést, az igazgatótanácsot és a felügyelőbizottságot leváltották, és a bank behajthatatlan követeléseinek és fő befektetéseinek
- kívüli («non-core») befektetéseinek nagyrészt kivetették két eseti work-out vállalathoz, a teljesen állami tulajdonú Reorg-Apport szanaló szervezethez és a száz százalékosan a Postabank tulajdonában levő PB Workout leányvállalathoz. Az új vezetés szervezeti és működési szerkezetátalakítást kezdeményezett.
13. A Postabank 1998 végén végrehajtott tőkeinjekciójának célja a Postabank felkészítése volt egy rövid időn belül megvalósítandó szerkezetátalakításra és magánosítására. 2000-ben a kormány döntött a Postabank privatizációjáról, és az ÁPV Rt.⁽²⁾ megkezdte a potenciális privatizációs lehetőségek vizsgálatát. A kormány kizárólagos tárgyalásokba kezdett az OTP Bankkal, amelyek eredménytelenül végződtek. A kormány 2001. március 6-án úgy döntött, hogy nem fogadja el az OTP Banknak a Postabank megvételére vonatkozó ajánlatát. 2002-ben a kormány részvényeinek nagyrésze a Magyar Posta Rt. tulajdonába került át, amely 2002. áprilisáig megszerezte a Postabank részvényeinek 96,75 %-át. A kormány megerősítette a Postabank privatizációját illető szándékát, és új vezetést nevezett ki.
 14. A kormány egy 2003. május 7-én elfogadott határozatban megerősítette a Postabank privatizációjára vonatkozó tervét, amelyet követően a kormány kétfordulós, nyílt pályázati eljárás mellett döntött, amelyen a kormány által megállapított feltételeknek megfelelő bármely potenciális befektető részt vehetett. A bejelentést tevő hatóságok szerint minden pályázónak ugyanazokat a szerződéses feltételeket kínálták, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.
 15. A benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (a továbbiakban «Erste Bank» vagy a »Vevő») kínálta a legmagasabb árat, 101,3 milliárd forintot, és ezzel 99,9 %-os részesedést szerzett a Postabankban. A részvényvásárlási szerződést 2003. október 20-án írták alá, és a részvények eladása 2003. december 16-án befejeződött.
 16. A Postabank 2004. szeptember 1-jén egyesült az Erste Bank Hungary Rt.-vel. Az összevonással létrejött jogi személy, az Erste Bank Hungary Rt., Magyarország második legnagyobb lakossági bankja, amely mintegy 9 % piaci részesedéssel rendelkezik. A banknak 2 500 alkalmazottja van, és 161 fiókjában mintegy 900 000 ügyfelet szolgált ki.

3. A BEJELENTETT INTÉZKEDÉSEK ISMERTETÉSE

17. A magyar hatóságok a következő intézkedésekről tettek bejelentést:
18. **»Alárendelt kötvény, 1995. április«:** A Postabank 1995. április 27-én 10 000 forint névértéken 190 200 alárendelt kölcsöntőke kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, amelyet 10 befektető, köztük néhány állami érdekeltségű szervezet 1.902 millió forint értékben jegyzett le. A kötvények lejáratát hét év volt, és 1999. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

⁽¹⁾ Árfolyam 2003 végén: EUR = HUF 253,4500

⁽²⁾ Állami Privatizációs és Vagyonkezelő Rt.

19. **»Tőkeemelés, 1995. szeptember«:** 1995. áprilisában a Postabank nyilvános részvénykibocsátás keretében 10 000 forintos névértéken 994 502 darab részvényt bocsátott ki. Az újonnan kibocsátott részvények [...] -át (*) hazai befektetők, köztük állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le, míg a fennmaradó [...] -ot külföldiek vásárolták meg. A tranzakció 1995. szeptember 5-én zárult.
20. **»Alárendelt kötvény, 1996. március«:** A Postabank 1996. március 22-én 10 000 forint névértéken 100 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül három befektető, köztük két helyi önkormányzat jegyezte le. A kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
21. **»Alárendelt kötvény, 1996. július«:** A Postabank 1996. június 22-én 10 000 forint névértéken 200 000 alárendelt kötvényt bocsátott ki. A kibocsátást zárt körben valósították meg, a kötvényeket végül négy befektető, magánbefektetők és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratára hét év volt, és 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
22. **»Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március«:** [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében a Magyar Nemzeti Bank (MNB) 1997. márciusa és júniusa között felmentette a Postabankot a kötelező tartalékképzési kötelezettség alól. A Postabank mentessége 1997. július 1-jén járt le, ezt követően a bankra ismét érvényes volt a kötelező tartalékképzés szokásos követelménye.
23. **»Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április«:** A magyar kormány készfizető kezességet vállalt a Postabank G-Módusznak nyújtott kölcsöne tekintetében. A kezességet az állam számára a Postabank részvényesei közé tartozó Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és [...] városi önkormányzata által vállalt hasonló viszontgarancia fedezte. A Postabank a kezességet [...] (1997. július 14-én és 1998. július 10-én) két részletben hívta le. A kezesség összeghatára 12 milliárd forint volt, de ebből 11,860 millió forint került felhasználásra. A Postabanknak nincs további kötelezettsége a G-Módusznak tekintetében. A kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. További kifizetés lehívására nincs lehetőség.
24. **»Eszköz swap, 1997. szeptember«:** A magyar kormány [...] a Postabank likviditási helyzetének stabilizálása érdekében eszköz swap végrehajtásáról döntött, amelynek során a bank portfóliójából egyes ingatlanokat forgalomképesebb, különböző vállalatok kisebbségi részesedését képviselő, tőzsdén kívüli (OTC) részvényekre cseréltek. A részvények az ÁPV Rt. birtokában voltak. A Postabank Invest Rt. egy 1997. szeptember 11-én kötött eszköz swap megállapodás útján egyes ingatlanokat egy különleges célú köztes társaságon keresztül 12,55 milliárd forintért értékesített az ÁPV Rt.-nek és ennek fejében tőzsdén kívüli részvényekből álló portfóliót kapott. A portfólió ÁPV Rt. könyvei szerinti értéke 10,3 milliárd forint volt, míg piaci értéke 13,1 milliárd forintot tett ki.
25. **»Tőkeemelés, 1997. június«:** A Postabank 1997. május 30-án zárt körben 710 400 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket végül tizenhárom befektető, köztük két külföldi befektető és különböző szintű állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le.
26. **»Alárendelt kötvény, 1997. december«:** A Postabank 1997. december 30-án 380 alárendelt kötvényt bocsátott ki 10 000 000 névértékben. A kibocsátást zárt körben hajtották végre, a kötvényeket végül huszonkét befektető, köztük magán- és állami érdekeltségű szervezetek jegyezték le. A kötvények lejáratára hat év volt, és 1999. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.
27. **»Tőkeemelés, 1998. május«:** A Postabank 1998. május 10-én zárt körben 1 857 087 darab 10 000 forint névértékű részvényt bocsátott ki. A részvényeket öt hazai befektető jegyezte le; három állami érdekeltségű szervezet a teljes kibocsátásból [...] forintot jegyzett. A tranzakció 1998. május 11-én zárult.
28. **»Tőkeátcsoportosítás, 1998. december«:** A magyar kormány 1998. decemberében tőkeleszállítást és tőkeemelést tartalmazó intézkedéseket fogadott el a Postabank tőkehelyzetének rendezése érdekében 1998. december 30-án a Postabank közgyűlése jóváhagyta a bank alaptőkéjének leszállítását 42,1 milliárd forintról 21,1 millió forintra, és ezzel egy postabanki részvény névértékét 10 000 forintra 5 forintra csökkentette. A közgyűlés emellett döntött a leszállított alaptőke felemeléséről 2 millió új részvény kibocsátásával, 20 milliárd forint névértéken, 152 milliárd forint kibocsátási árfolyamon. A tőkét az ÁPV Rt. és a Pénzügyminisztérium biztosította, amelyek 1 736 843, illetve 263 157 új részvényt jegyeztek, és ezzel a Postabank 99,9%-os részvényeseivé váltak. A tőkeátcsoportosítás 1998. decemberében lezárult.
29. **»Portfóliótisztítás, 1998. december«:** A magyar kormány elhatározta a Postabank portfóliójának megtisztítását, és 1998. december 31-én a Postabank 125,4 milliárd forint nyilvántartási értékű eszközt értékesített 41,3 milliárd forintos áron. Az eszközöket a Reorg-Apport Rt., egy teljesen állami tulajdonban levő, a Postabanktól független irányítás alatt álló workout vállalat, vásárolta meg. A Reorg-Apport a tranzakció finanszírozásához 41,5 milliárd forint össznévértékű zártkörű kötvénykibocsátást valósított meg. A kétéves lejáratú kötvényeket a Postabank jegyezte le. A magyar kormány a tőkeösszeg és a kötvények kamatainak megfizetésére készfizetői kezességet vállalt. A Reorg-Apport feladata volt a Postabanktól megvásárolt eszközök értékesítése a költségvetés számára a készfizetői kezességből származó teher minimalisra csökkentésével. Jóllehet a Reorg-Apport a kötvények lejártáig csak 23,5 milliárd forint értékű eszközt értékesített, a készfizetői kezességet nem érvényesítették. A Reorg-Apport 20 milliárd forint közvetlen állami hozzájárulás és 5 milliárd forint kamatmentes állami kölcsön igénybevételevel 2001. januárjában visszafizette a kötvényeket. A kezességet nem érvényesítették, és az eszközzátruházás 1998. decemberében lezárult. A kötvények 2001. januárjában teljes összegben visszafizetésre kerültek.

(*) Üzleti titok.

30. **»Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április«:** Az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet 1999. április 26-án engedélyezte a Postabanknak, hogy [...] a HTCC Csoport tekintetében átmenetileg túllépje a törvényes hitelezési határt, a Postabank Csoport tulajdonában levő workout leányvállalat, a PB Workout tekintetében pedig a törvényes hitelezési és befektetési határt. A Postabank a negatív szavatoló tőke és a negatív tőkemegfelelési mutató elkerülése érdekében kérte ezeket a felmentéseket. A felmentések 2000. júniusában lejártak, és azokat nem újították meg.
31. **»A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november«:** Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben [...] forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Ebből következően 2 720,2 millió forint összegig a Postabankot felmentették a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségeinek megfizetése alól. A felmentés 2001 végén járt le. A konszolidációs megállapodás 2003. decemberében szűnt meg.
32. **»Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október«:** A Postabank jelentős méretű devizaeszköz-állománnyal rendelkezett, amely az 1998-as konszolidációt megelőző időszakból származott. A Postabank ezekre a devizaeszközökre számottevő kockázati tartalékokat képzett, főleg USA dollárban. Az új szabályozás 2001. október 1-jén lépett életbe, és a kockázati tartalékkal fedezett deviza nettó értéken (azaz a kockázati tartaléktól nettósított értéken) való könyvelését írta elő. Ez a szabályozásbeli változás nyitott devizapozíciót hozott létre a Postabank mérlegében. A Postabank [...] értesítette az MNB-t a korláton felüli többletéről, és felmentést kért. A Postabank az Állami Pénz- és Tőkepiaci Felügyelet előírására cselekvési tervet dolgozott ki, amit az APTF elfogadott. A szabályozásnak való megfelelés végső határidejét [...]ában állapították meg. A Postabank a cselekvési tervet végrehajtotta, és 2002. áprilisában visszatért a szabályozás szerinti korláthoz.
33. **»Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember«:** A magyar állam külön társaságot hozott létre az egyetemi hallgatóknak szóló hosszú távú, kedvezményes kamatozású hitelek folyósítására. A Diákhitel Központ (DHK) úgy alakította ki a hitelfolyósítás folyamatát, hogy a hosszú távú diákhitel igénylő hallgatóknak kizárólag a Postabanknál nyithattak folyószámlát. Egy 2002. októberi kormányhatározat kimondta, hogy a hitelek folyósítását valamennyi magyar kereskedelmi bankon keresztül biztosítják. A 2003-ban lefolytatott versenypályázatot követően a DHK tárgyilagos feltételeit teljesítő bármely kereskedelmi bank kínálhat diákhitel számlát a hallgatók számára. A Postabank kizárólagossága a diákszámlák biztosítása terén 2003. januárjában megszűnt.
34. **»Kártérítés az ÁPV Rt. részéről (»kártérítés«), 2003. október«:** A magyar kormány a Postabank magánosításáról szóló 2003. május 7-i kormányhatározatot követően a vevő Erste Banknak jogvita esetére kártérítést ajánlott. A kártérítés kiterjed a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül felmerülő esetleges vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
35. A magyar hatóságok állítása szerint nyilvános kétfordulós pályázati eljárás megrendezésére került sor, amelyen minden olyan potenciális befektető részt vehetett, amely teljesítette a kormány által meghatározott feltételeket. Valamennyi ajánlattevőnek ugyanazokat a tervezett szerződéses feltételeket kínálták, beleértve a kártérítést esetleges per esetén.
36. A pályázatát követően 2003. októberében a Postabank részvénytöbbségét a beadott ajánlatok között a legmagasabb árat kínáló osztrák Erste Banknak adták el, amely így jelenleg a részvények 99,9 %-át birtokolja. A vételár 101,3 milliárd forint volt, amely az ellenőrzött, 2002. december 31-i nettó eszközérték 2,7-szeresét képviselte.
37. 2004. április 30-án a magyar hatóságok a bejelentés kiegészítéséül benyújtották a Postabank megvásárlója, az Erste Bank visszavonhatatlan egyoldalú nyilatkozatát, amely rendelkezik a Magyarország által a vevő részére esetleges vagy ismeretlen perbelikövetelésekkel és a 2004. április 29-én aláírt részvényvásárlási megállapodásban meghatározott, ismeretlen követelésekkel kapcsolatos kockázatmeghatározással kapcsolatban fizetendő összegek teljes felső határáról.
38. A részvényvásárlási megállapodás szerint a per esetére vonatkozó kártérítés feltételei az eladó és a vevő közötti kockázatmegosztás tekintetében a következőképpen alakulnak:
- a) Az esetleges peresített követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a tárgyban banki kötelezettségek első 4 milliárd forintja 50 %-ának teljes összegét;
 - a 4 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 350 milliárd forintot.
 - b) Az ismeretlen követelésekre vonatkozóan az eladó az alábbiak tekintetében teljesít kifizetést:
 - a megfelelő banki kötelezettségek első 10 milliárd forintja 90 %-ának teljes összegét;
 - a 10 milliárd forint fölötti többlet 100 %-át, amelynek teljes összege nem haladja meg a 200 milliárd forintot.

39. Az eladónak a kártérítés tekintetében fennálló kötelezettségei a részvényvásárlási megállapodás teljesítését követő öt évvel szűnnek meg harmadik fél azon követeléseivel kapcsolatban, amelyek tekintetében:
- esetleges peresített követelések esetében nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást; vagy
 - ismeretlen követelések esetében i. nem indítottak bírósági vagy választottbírói eljárást, vagy ii. nem merült fel az eladó írásbeli jóváhagyásával meghatározott banki kötelezettség.

4. VIZSGÁLAT

1. Alkalmazandóság a csatlakozást követően

1.1. Jogszabályi keret – Az ideiglenes eljárás

40. A csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasza meghatározza az »ideiglenes eljárást«. Rendelkezik az új tagállamokban a csatlakozás időpontja előtt hatályba léptetett és ezt követően is alkalmazandó támogatási programok és egyedi támogatások vizsgálatára vonatkozó jogszabályi keretről; ez az eljárás vonatkozik azokra a programokra és intézkedésekre is, amelyek nem szerepelnek a IV. melléklethez csatolt »meglévő támogatási« intézkedések listáján és amelyeket 1994. december 10-től kezdve léptettek hatályba. Azok a csatlakozás után is alkalmazandó intézkedések, amelyek 1994. december 10-ét megelőzően léptettek hatályba, a csatlakozáskor az EK-Szerződés 88. cikkének (1) bekezdése értelmében meglévő támogatásnak tekintendők. Ebben a tekintetben az a jogilag kötelező érvényű jogszabály jelent lényeges szempontot, amelyenél fogva az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik⁽¹⁾.
41. Az ideiglenes eljárásnak megfelelően a csatlakozást követően is alkalmazandó támogatási intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét elsősorban az állami támogatások ellenőrzésének tekintetében felelős nemzeti hatóságnak (a Magyar Köztársaságban a Támogatásokat Vizsgáló Iroda) kell vizsgálnia.
42. Az új tagállam törekedhet a jobbiztonságra azzal, ha az intézkedéseket bejelenti az Európai Bizottságnak. A Bizottság a bejelentés nyomán megvizsgálja a bejelentett intézkedéseknek a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.
43. Amennyiben a Bizottságnak komoly kétségei vannak a bejelentett intézkedéseknek a közösségi vívmányokkal való összeegyeztethetőségét illetően, a teljes bejelentés kézhezvételének időpontjától számított három hónapon belül kifogást emelhet.
44. Ezzel szemben, ha a Bizottság a határidőn belül nem emel kifogást a bejelentett intézkedések ellen, a bejelentett intézkedéseket a csatlakozás időpontjától létező támogatásnak tekintik.

1.2. A csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések

45. A Bizottság a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedéseket nem vizsgálhatja a 88. cikkben

megállapított eljárások alapján. Tekintve, hogy az ideiglenes eljárás csak azt határozza meg, hogy egy adott intézkedés létező támogatásnak minősül-e a csatlakozást követő állami támogatási eljárások értelmében, így nem kötelezi és nem is jogositja fel a Bizottságot a csatlakozás után nem alkalmazandó támogatási intézkedések felülvizsgálatára.

46. A vázolt jogszabályi keret alapján ezért elsőrendűen fontos az az első vizsgálat, amely eldönti, hogy a bejelentett intézkedések alkalmazandók-e a csatlakozás időpontját követően.
47. Csak az olyan intézkedések minősülhetnek az ideiglenes eljárás értelmében – a megfelelő feltételek teljesítése esetén – létező támogatásnak, amelyek a csatlakozást követően további támogatás odaítélését vagy már odaítélt támogatás összegének növelését eredményezhetik, és ebből adódóan az ideiglenes eljárás hatálya alá tartoznak. Másrészt az ideiglenes eljárásnak nincs szerepe az olyan támogatási intézkedések tekintetében, amelyeket már a csatlakozás előtt végleg és feltétel nélkül odaítéltek egy adott összegre vonatkozóan. Ebben az esetben is annak megállapításához, hogy az adott esetben erről van-e szó, a meghatározó az a jogilag kötelező érvényű jogszabály, amellyel az illetékes nemzeti hatóságok a támogatást odaítélik.
48. Ez az értelmezés megfelel az ideiglenes eljárás és általában véve az állami támogatások ellenőrzése céljának, rendeltetésének és logikájának. Ezenfelül az állami támogatás formáját öltő intervenciók közvetlen gazdasági hatásának felismerése révén az új intézkedést abban az időpontban kell vizsgálni, amikor a támogatás odaítélésre kerül; ez az állam jogi kötelezettségvállalása, ami a támogatás odaítélésével és nem csupán annak folyósításával azonos értelmű. Jogi kötelezettségvállalás alapján teljesített minden jelenlegi vagy leendő kifizetés egyszerű végrehajtási aktus és nem értelmezhető új vagy kiegészítő támogatásnak. Ezért a Bizottság úgy véli, hogy ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően alkalmazandónak minősüljön, bizonyítani kell, hogy a támogatás az odaítélésekor nem vagy nem pontosan ismert többelhaszon termelésére alkalmas.
49. Ezen feltétel alapján a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a csatlakozás időpontját követően is alkalmazandók az alábbi támogatási intézkedések:
- minden olyan támogatási program, amely a csatlakozás időpontját megelőzően lépett hatályba, és amelynek alapján, további végrehajtási intézkedésre vonatkozó kötelezettség nélkül, egyedi támogatás nyújtható a jogszabályban általános és elvont módon meghatározott vállalkozásoknak a csatlakozást követően;
 - olyan, konkrét projekthez nem kapcsolódó támogatás, amelyet a csatlakozást megelőzően, egy vagy több vállalkozás részére határozatlan időszakra és/vagy határozatlan összegben ítéltek oda;
 - egyedi támogatási intézkedések, amelyekre vonatkozóan az állam pontos gazdasági kötelezettsége nem ismert a támogatás odaítélésének időpontjában.

⁽¹⁾ Az Elsőfokú Bíróság 2004. január 14-i ítélete a T-109/01. ügyben, Fleuren Compost kontra Bizottság, 74. bekezdés.

50. A Bizottsági szolgálatok a Magyar Köztársaság Európai Unió Melletti Állandó Képviselőének címzett 2003. augusztus 4-i levelükben tájékoztatták a Magyar Köztársaságot az egyedi támogatási intézkedések tekintetében a »csatlakozást követően alkalmazandó« fogalmának bizottsági értelmezéséről:
- »Az eljárási szabályzat 1. cikke e) pontjában meghatározott egyedi támogatási intézkedések abban az esetben tekintendők a »csatlakozás után is alkalmazandó«-nak, ha a csatlakozás napját követően várhatóan növelik az állam kötelezettségét. A Versenypolitikai Főigazgatóság úgy véli, hogy ez a feltétel különösen a kötelező terhek alóli felmentés, illetve ezek csökkentése (pl. adók vagy a kötelező szociális biztonsági járulék alóli felmentés vagy ezek csökkentése) esetén alkalmazandó, amikor a juttatás a csatlakozást követően is hatályos, valamint a csatlakozás időpontján túlnyúló garanciák, illetve hitelkeretekhez és »lelőési jogokhoz« hasonló pénzügyi konstrukciók esetén. Minden ilyen esetben az intézkedések a csatlakozást követően is alkalmazandónak tekinthetők: jóllehet az intézkedés hivatalosan elfogadásra került, az állam teljes kötelezettsége a támogatás odaítélésekor világosan nem ismert.«
51. A Bizottság abban az esetben ítéli az egyedi intézkedéseket a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. szakasz értelmében a csatlakozás után is *alkalmazandónak*, ha az állam pontos gazdasági kötelezettsége a támogatás odaítélése időpontjában és a csatlakozás időpontjában sem ismert.
52. A garancia, illetve a kártérítési kezesség tekintetében az alábbi feltételeknek kell teljesülniük ahhoz, hogy egy intézkedés a csatlakozást követően már ne minősüljön *alkalmazandónak*:
- a kockázatokat pontosan meghatározták és felvették egy, a csatlakozás időpontjában lezárt, kimerítő listára;
 - a fizetendő összegekre teljes felső határt állapítottak meg;
 - a per olyan eseményekhez kötődik, amelyek a kártérítés odaítélésének időpontjában már lezajlottak; jövőbeli eseményekhez nem kapcsolódik.
53. A fenti feltételek valóban alkalmasak annak biztosítására, hogy az állam pénzügyi kötelezettsége a csatlakozást megelőzően elegendő mértékben meghatározott és korlátozott legyen. Az ilyen jellegű intézkedések alapján folyósított jövőbeli kifizetés csupán már korábban odaítélt támogatás végrehajtási cselekményét jelentené, további új vagy kiegészítő támogatást nem eredményezhetne.
- 1.3. Az egyedi intézkedések csatlakozás utáni alkalmazandósága
54. A Bizottság áttekintette a magyar hatóságok által benyújtott információkat, és elvégezte a bejelentett egyedi intézkedések elemzését.
55. »**Alárendelt kötvény, 1995. április**«: Ezt az intézkedést 1995. áprilisában hozták, és a kötvényeket 1999. júniusában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
56. »**Tőkeemelés, 1995. szeptember**«: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, és 1995. szeptemberében hajtották végre. Az intézkedés 1995. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
57. »**Alárendelt kötvény, 1996. március**«: Ezt az intézkedést 1996. márciusában hozták, és a kötvények 2002. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
58. »**Alárendelt kötvény, 1996. július**«: Ezt az intézkedést 1996. júliusában hozták, és a kötvények 2000. júniusában teljes összegben visszafizetésre kerültek. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
59. »**Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március**«: A kötelező tartalék előírása alóli mentesség 1997. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
60. »**Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április**«: Ezt az intézkedést 1997. áprilisában hozták, és a kezesség utolsó részletét 1998. júliusában hívták le. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
61. »**Eszköz swap, 1997. szeptember**«: Az eszköz swap egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. szeptemberében hajtottak végre. Az intézkedés 1997. szeptembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
62. »**Tőkeemelés, 1997. június**«: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1997. júniusában hajtottak végre. Az intézkedés 1997. június óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
63. »**Alárendelt kötvény, 1997. december**«: Ezt az intézkedést 1997. decemberében hozták, és a kötvényeket 1999. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
64. »**Tőkeemelés, 1998. május**«: A tőkeemelés egyszeri beavatkozás volt, amelyet 1998. májusában hajtottak végre. Az intézkedés 1998. május óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.

65. **»Tőkeátcsoportosítás, 1998. december«:** A tőkeátcsoportosítást 1998. decemberében hajtották végre. Az intézkedés 1998. decembere óta nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
66. **»Portfóliótisztítás, 1998. december«:** Ezt az intézkedést 1998. decemberében hozták, és a kötvényeket 2001. januárjában teljes összegben visszafizették. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
67. **»Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április«:** A hitelezési és befektetési korlátok alóli mentesség 2000. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
68. **»A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november«:** A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése 2001. végén lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
69. **»Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október«:** A nyitott devizapozíció korlátja alóli felmentés 2002. júniusában lejárt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
70. **»Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember«:** A diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra szóló kizárólagosság 2003. januárjában megszűnt. Az intézkedés nem eredményezhet további kötelezettséget a Magyar Köztársaság számára, ezért a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
71. **»Kártérítés, 2003. október«:** A magyar kormány a Postabank privatizációja keretében a részvényvásárlási megállapodás 2003. október 20-i megkötését követő legkésőbb öt éven belül kártérítést kínált a vevőnek a Postabank ellen felmerülő esetleges, meghatározott vagy ismeretlen peresített követelésekből esetlegesen származó fizetési kötelezettségekre.
72. A 38. pontban említett *esetleges peresített követelésekre* szóló *kártérítés* a bejelentésben megjelölt három, világosan meghatározott tételre korlátozódik. Ezek a tételek egyedi követelések, amelyek a következő jellemzőkkel bírnak: i. olyan eseményekhez kötődnek, amelyek a garancia megadásának időpontját megelőzően történtek; ii. egy vagy több meghatározott személy kezdeményezte, vagy kezdeményezheti, iii. a magyar állam korlátozott és előre meghatározott pénzügyi kötelezettségét eredményezhetik, iv. csak a meghatározott tárgyra, illetve tárgyra vonatkoznak; és v. csak egy adott határidőn belül indíthatók. Mivel a követelések ismertetése és bejelentése a csatlakozás előtt megtörtént, további követelések ezen a címen nem nyújthatók be, az esetleges peresített követelésekre szóló kártérítés a csatlakozást követően nem minősül *alkalmazandónak*.
73. A 38. pontban említett *ismeretlen követelésekért járó kártérítés* a részvényvásárlási megállapodás külön rendelkezése. A csatlakozás időpontjában létezett ugyan néhány meghatározott, ezen rendelkezés alá tartozó tétel, ez a kártérítés azonban lehetőséget biztosít arra, hogy a csatlakozásig világosan meghatározott követeléseken túl további követelések merülhessenek föl. Ezen az alapon a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tekintetében a Magyar Köztársaság maximális kötelezettségét korlátozó teljes felső határ ellenére ennek a kártérítésnek a vonatkozásában a kockázat nincs megfelelő mértékben meghatározva és azonosítva. Amiatt, hogy nincsenek feltüntetve az olyan egyedi peresített eljárások vagy jogviták, amelyek ezen kártérítés alapján jövőbeli kifizetéseket eredményezhetnek, valójában nem lehet az ilyen kifizetéseket a csatlakozást megelőzően azonosított konkrét eseményekhez kötni. Következésképpen a Postabanknak nyújtható támogatás köre és összege a jövőben változhat, azt jelenleg nem lehet meghatározni. Az ismeretlen követelésekért járó kártérítés tehát a csatlakozást követően is *alkalmazandónak* minősül.

1.4. Következtetések

74. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a következő intézkedések a csatlakozást követően nem minősülnek *alkalmazandónak*: »Alárendelt kötvények, 1995. április«, »Tőkeemelés, 1995. szeptember«, »Alárendelt kötvények, 1996. március«, »Alárendelt kötvények, 1996. július«, »Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március«, »Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április«, »Eszköz swap, 1997. szeptember«, »Tőkeemelés, 1997. június«, »Alárendelt kötvények, 1997. december«, »Tőkeemelés, 1998. május«, »Tőkeátcsoportosítás, 1998. december«, »Portfóliótisztítás, 1998. december«, »Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április«, »A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november«, »Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október«, »Kizárólagosság a diákhitelk folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember«, »Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október«.

75. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az »Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október« a csatlakozást követően is *alkalmazandó*, ezért vizsgálni fogja, hogy a kártérítés állami támogatást jelent-e, és amennyiben igen, értékeli annak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

2. Állami támogatás az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében

Állami forrásokon keresztül biztosított egyedi előny

76. Az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerint állami támogatás áll fenn, amikor valamely tagállam által vagy állami forrásból bármilyen formában nyújtott támogatás bizonyos vállalkozásoknak vagy bizonyos áruk termelésének előnyben részesítése által torzítja a versenyt, vagy azzal fenyeget, és érinti a tagállamok közötti kereskedelmet.

77. A magyar hatóságok állítása szerint a magyar kormány a Postabank privatizációja keretében minden ajánlattevőnek ugyanazokat a javasolt szerződéses feltételeket ajánlotta, a jogvita esetére szóló kártérítést is beleértve.

78. A Támogatásokat Vizsgáló Irodának a bejelentésben szereplő állítása szerint a Postabank privatizációja teljesítette a Bizottság által a nyitott, átlátható és megkülönböztetésmentes pályázati eljárások lebonyolítására megállapított feltételeket. A pályázati eljárás eredményeként a Postabankot a legmagasabb ajánlatot tevő pályázónak adták el. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda azt állítja, hogy az eladó részéről per esetére nyújtott kártérítés szabványos feltétel a kereskedelmi adásvételi szerződésekben, és megállapította, hogy a kártérítés nem jelent támogatást, hiszen a magánszektorban működő gondos piaci szereplő hasonló körülmények között hasonló kötelezettséget vállalna. A Támogatásokat Vizsgáló Iroda ezen az alapon fenntartja, hogy a Postabank privatizációjával összefüggésben biztosított kártérítés kiállja a magánbefektetői próbát.

79. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy az állam a kártérítésnyújtással olyan költségeket vállalt át, amelyeket egyébként a bank viselt volna. A Bizottság megjegyzi, hogy a kártérítés a magyar hatóságok részéről elhatározott és a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó intézkedést jelentette. Következésképpen amikor a magyar hatóságok magatartása a magánszektor piacgazdasági befektetői próbája tükrében kerül vizsgálatra, a kártérítés nem ítélt meg elszigetelten, a korábbi beavatkozásoktól elkülönítve.

80. A Postabanknak az állam által 1998. decemberében végrehajtott feltőkésítésének⁽¹⁾ a célja az volt, hogy felkészítse a Postabankot a szerkezetátalakításra és a magánosításra. A magyar hatóságok a privatizációt az életképesség helyreállítása szempontjából alapvetően fontos követelménynek tekintették. A részben pénzügyi, részben szabályozási⁽²⁾ támogatási intézkedések a későbbiekben is fenntartották a bank működőképességét és lehetővé tették a privatizációt.

81. Ezek között a körülmények között a Postabank átalakítása érdekében hozott intézkedések piaci megfelelőségének az állami támogatások szempontjából való megítéléséhez a beavatkozások összességét kell figyelembe venni. Az állam által viselt költségek (és a Postabank által ebből következően élvezett gazdasági haszon) számításának ki kell terjednie a magyar hatóságok által a bank mérlegének az értékesítést megelőző »megtisztítására« csakúgy, mint az értékesítés keretén belül hozott intézkedésekre.

82. Ennek megfelelően a Bizottság az adott esetben úgy véli, hogy valamennyi intézkedést figyelembe kell venni, kezdve a Postabank szerkezetátalakításra és privatizációra való felkészítést célzó, 1998 végén végrehajtott tőkeemelésétől⁽³⁾, a privatizációig elfogadott intézkedéseken keresztül a bank értékesítésének keretében elhatározott intézkedésekig (az érintett intézkedések részletes ismertetését illetően lásd ezen határozat 1. táblázatát és III. szakaszát).

1. táblázat: A Postabank javára hozott intézkedések

Tétel	Dátum	Összeg
Tőkeemelés	1998. december	152 milliárd forint
Portfóliótisztítás	1998. december	Gazdasági kihatás nélkül ⁽¹⁾
A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése	2001. november	2,7 milliárd forint ⁽²⁾
Privatizációs eladási ár	2003. október	101,3 milliárd forint
Negatív ár		53,4 milliárd forint⁽³⁾

(1) A magyar hatóságok állítása szerint a tranzakció árkiakítása alapján az intézkedésnek nem volt a Postabankra kihatása.

(2) Az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkeemelési mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás értelmében az állam felé fennálló kötelezettségét.

(3) A negatív árba nem tartozik a kártérítési megállapodás.

83. A Bizottság megjegyzi, hogy az életképesség privatizáción keresztüli helyreállításának 1998 óta soha nem volt feltétele a »pozitív« ár megvalósítása a magyar kormány számára. Ezt megerősítik egy jövőbeli eladási célár pontos meghatározásának hiányában bevezetett intézkedések. Valójában a 2003-as értékesítés során elért »jó«-nak tekintett ár sem volt elegendő a ténylegesen felmerült költségek és a vállalt kockázatok fedezésére. Az érintett intézkedések összegződésének eredményeként az értékesítésnél hozzávetőlegesen 53,4 milliárd forint teljes negatív ár keletkezett.

(1) 1155. számú kormányhatározat/1998.XII.9.

(2) Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól (1999. április), felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól (2001. október) és a diákhitelék folyósításához szükséges számlanyitásra vonatkozó kizárólagosság (2001. szeptember).

(3) A Magyar Köztársaság Pénzügyminisztériumának 1999. február 23-i keltezésű levele Jonathan Faull igazgató részére, DG IV, 2-3. o.; A Magyar Köztársaság 1998. évi költségvetéséről szóló 1997. évi CXLVI. törvény módosítása, 6. bekezdés (11); Az Európai Bizottság ellenőrző jelentése: 1999. évi éves jelentés Magyarország előrehaladásáról a csatlakozás felé, 20. o.

84. A magánbefektetői próba szerint azt szükséges vizsgálni, hogy egy állami befektetőhöz hasonlítható méretű magánbefektető ahhoz hasonló körülmények között, mint amelyek abban az időpontban fennálltak, amikor a Postabank szerkezetátalakításának szükségessége felmerült, nyújtott volna-e a fentiekben említett összegben tőke- vagy egyéb pénzügyi támogatást, ideértve a privatizációs szerződésben kínált kártérítést is. Bár annak a magánbefektetőnek a magatartásának, akivel a gazdaságpolitikai célokat követő állami befektető beavatkozását össze kell vetni, nem feltétlenül kell megfelelnie egy olyan átlagos befektető magatartásának, aki viszonylag rövid időn belüli nyereség realizálásának céljából valósít meg tőkekihelyezést, mégis legalább egy olyan magánholding-társaságra vagy magán vállalkozási csoportra jellemzőnek kell lennie, amelyek strukturális – általános vagy ágazati – politikát folytat és amelyet a hosszú távú nyereségesség kilátása vezérel⁽¹⁾.

85. A piaccgazdasági magánbefektető elvével összhangban rendes piaci feltételek mellett működő racionális befektető tisztán kereskedelmi alapon nem nyújtott volna hozzájárulást, illetve nem tett volna pénzügyi vállalat egy gyengélkedő banknak, ha nem lettek volna konkrét és ésszerű várakozásai azt illetően, hogy azt olyan áron tudja értékesíteni, amely meghaladja a bankba injektált pénzeszközök összességét és az ebben a tekintetben (bármilyen formában) felmerülő kötelezettségeket. Amint azt az Európai Bíróság egyik nemrégiben hozott határozatában kimondja, »annak megállapításához, hogy [vállalkozás] privatizációja magában foglal-e állami támogatással kapcsolatos elemeket, azt kell megvizsgálni, hogy a közszférát irányító testületekhez hasonlítható méretű magánbefektető hasonló körülmények között vállalt-e volna hasonló arányú tőkehozzájárulást a vállalkozás értékesítésével kapcsolatban vagy inkább a felszámolása mellett döntött volna«⁽²⁾.

86. Továbbá, ahogy arra az Elsőfokú Bíróság egy másik közelmúltbeli ügyben rávilágított, »rendes körülmények között egy magánbefektető nem elégszik meg csupán azzal a ténnyel, hogy egy befektetés nem okoz a számára veszteséget, illetve csak korlátozott mértékű nyereséget termel. Befektetésével az adott körülményeknek megfelelően, valamint rövid-, közép- és hosszú távú érdekeinek kielégítése szerint a lehető legnagyobb méltányos megtérülést igyekeznek elérni még akkor is, ha olyan vállalkozásba fektet, amelynek már részvényese«⁽³⁾.

87. Amint arra az Európai Bíróság egy másik ügyben rámutatott, »strukturális politikát követő és a hosszú távú életképesség kilátása által vezérelt magánbefektető ésszerűen nem engedheti meg magának, hogy több évrnyi folyamatos veszteséget követően olyan tőkehozzájárulást tegyen, amely nemcsak hogy gazdasági értelemben költségesebbnek bizonyul, mint az eszközök értékesítése, hanem ráadásul a vállalkozás értékesítéséhez kapcsolódik, ami még a hosszú távú nyereség reményét is megszünteti«⁽⁴⁾.

88. Ezért úgy tűnik, hogy a magyar állam olyan pénzeszközöket biztosított a Postabanknak és olyan kártérítést kínált, amelyet magánbefektető rendes körülmények

között, tisztán kereskedelmi feltételek alkalmazása mellett, politikai, valamint társadalmi-gazdasági természetű megfontolásokat figyelmen kívül hagyva nem biztosított volna. Valójában, ahogy azt a Bíróság határozataiban következetesen kimondta, egyértelmű megkülönböztetést kell tenni azon köteleességek között, amelyeket az államnak egy vállalat részvénytőke-tulajdonosaként, illetve közhatóságként vállalnia kell⁽⁵⁾.

89. A Bizottság által jelenleg vizsgált intézkedések összességét a bank leendő privatizációja figyelembevételével hozták és hajtották végre; ez tehát minden hosszú távú nyereséggel kapcsolatos reményt kizár. Így tehát egy magánbefektető csak azért döntött volna a vállalat felszámolása helyett a szerkezetátalakítás mellett, ha a szerkezetátalakítási célból a bankba fektetett pénzeszközök teljes összegénél magasabb eladási árra számíthat. A magyar kormány azonban semmivel sem támasztotta alá azt, hogy ilyen várakozás az adott időpontban létezett volna, főleg nem, hogy az konkrét és hitelt érdemlő adatokon alapult volna.

90. A fenti megfontolások alapján úgy tűnik, hogy az 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott állami intézkedések összessége, amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés is, nem állja ki a magánbefektető próbáját. Úgy tűnik tehát, hogy az intézkedések részét képező, ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami forrásokon keresztül előnyt biztosít egy adott vállalkozás számára.

A verseny torzítása és a kereskedelemre gyakorolt hatás

91. 2003 végén a Postabank a hetedik legnagyobb bank és egyben egy jelentős lakossági bank Magyarországon, amely a harmadik legnagyobb – 113 fiókból álló – országos hálózattal rendelkezik, és amely a szolgáltatásait 3 200 postahivatalban is kínálja. A szóban forgó intézkedések idejének teljes tartama alatt zajlott kereskedelem Magyarországon és az EU között, ideértve a magyar bankágazatban működő jelentős számú EU-s bankot is. A Postabank tehát olyan piacon működik, ahol zajlik a tagállamok között kereskedelem. Ha a Postabankot felszámolás alá vonták volna, az adott időszakban Magyarországon befektetéseket kereső más európai bankok kétségkívül képesek lettek volna megszerezni azt az üzleti tevékenységet, amit a Postabank vélhetően elveszített volna. Mindezek fényében a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kártérítési kikötés torzítja a versenyt és hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

92. Úgy tűnik tehát, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, amely része a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedéseknek, az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez.

⁽¹⁾ C-305/89. ügy, Bizottság kontra Olaszország [1991] ECR I-01603, 19–20. bekezdés.

⁽²⁾ C-334/99. ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 133. bekezdés.

⁽³⁾ T-228/99 és T-233/99 egyesített ügyek, WestLB [2003] ECR II-435, 314. és 335. bekezdés.

⁽⁴⁾ Lásd C-278-80/1992 egyesített ügyeket, Spanyolország kontra Bizottság, [1994] ECR I-4103, 26. bekezdés; lásd még a T-152/99 ügyet, HAMSZA kontra Bizottság [2002] ECR II-3049, 125–132. bekezdés.

⁽⁵⁾ C-334/99 ügy, Németország kontra Bizottság [2003] ECR I-1139, 134. bekezdés.

3. **Eltérések az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján**

93. Az ideiglenes eljárás alapján a Bizottságnak csak azon támogatási intézkedések tekintetében rendelkezik eljárás indítására vonatkozó jogkörrel, amelyek a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősülnek.
94. A bejelentett, ismeretlen követelésekért járó kártérítés a csatlakozást követően is alkalmazandónak minősül, és úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése értelmében állami támogatást képez. A Bizottságnak tehát az EK-Szerződés 87. cikkének (2) és (3) bekezdése értelmében összeegyeztethetőségi vizsgálatot kell indítania. Tekintve, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés a magyar hatóságok által a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések összességének része, a Bizottság összeegyeztethetőségi vizsgálatának figyelembe kell vennie az ebben az összefüggésben hozott különböző állami intézkedéseket.
95. Fontos azonban megjegyezni, hogy jöllehet az 1998. december óta hozott valamennyi intézkedést az állami támogatás meglétének és a »csatlakozást követően is alkalmazandó« intézkedések összeegyeztethetőségének vizsgálata céljából összességében vizsgálják, a Bizottság jogköre alapján indítható eljárások az utóbbi intézkedésekre korlátozódnának.
96. Úgy tűnik, hogy az EK-Szerződés 87. cikkének (2) bekezdésében szereplő mentességek erre az esetre nem vonatkoznak, mert a támogatási intézkedések egyrészt nem szociális jellegűek, másrészt nem is magánszemély fogyasztóknak nyújtják őket, nem természeti csapások vagy rendkívüli események által okozott károk helyreállítását szolgálják, és nem is a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Németország felosztása által érintett egyes területek gazdaságának nyújtott támogatásáról van szó. A további mentességeket az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének a), b) és c) pontja rögzíti.
97. A támogatás elsődleges célja egy nehéz helyzetben levő vállalkozás hosszú távú életképességének helyreállítása. A magyar hatóságok az intézkedéseket egy gyengélkedő bank átalakítását célzó szerkezetátalakítási támogatásként jelentették be. Az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján a Bizottság engedélyezhet az egyes gazdasági ágazatok fejlődését előmozdító állami támogatást, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

3.1. *Intervenció és szerkezetátalakítási iránymutatások*

98. Az intervenció és szerkezetátalakítási támogatásnak az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontja szerinti összeegyeztethetőségi feltételeit a közösségi iránymutatások rögzítik. A nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami

támogatásokról szóló jelenlegi közösségi iránymutatások⁽¹⁾ (»2004-es iránymutatások«) 2004. október 10-én léptek hatályba. Az ezen iránymutatások közzététele előtt nyújtott támogatásokra vonatkozóan a nehéz helyzetben levő cégek megmentésére és szerkezetátalakítására nyújtott állami támogatásokról szóló előző közösségi iránymutatások⁽²⁾ (»1999-es iránymutatások«) rögzítik azokat a feltételeket, amelyek mellett az ilyen támogatás összeegyeztethetőnek minősül⁽³⁾.

99. A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedéséről 2001. novemberében született döntés, a részvényvásárlási megállapodást (amely tartalmazza a kártérítési rendelkezést, nevezetesen az itt vizsgált ismeretlen követelésekért járó kártérítést) pedig 2003. október 20-án írták alá. A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vizsgálatára az 1999-es iránymutatások vonatkoznak.

3.2. *Mentőöv*

100. Az iránymutatásokban szereplő meghatározás szerint a mentőöv olyan intézkedéseket jelent, amelyek ideiglenesen fenntartják egy cég helyzetét, amelynek pénzügyi helyzetében számottevő romlás mutatkozik. Általában véve ezeknek az intézkedéseknek az időtartama nem lépheti túl a hat hónapot. Mivel a vizsgált intézkedések hat hónapot meghaladó időtartamra terjednek, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a vizsgált támogatás az iránymutatások értelmében nem minősül mentőövnök.

3.3. *Szerkezetátalakítási támogatás*

101. A szerkezetátalakítási támogatási intézkedések összeegyeztethetőségének az 1999-es iránymutatások értelmében végzett vizsgálatok a következő feltételeknek kell teljesülniük: életképesség helyreállítása, minimálisra szorító támogatás, valamint a verseny indokolatlan torzulásának elkerülése.

Egy cég jogosultsága

102. Az 1999-es iránymutatások szerint egy cég akkor van nehéz helyzetben, ha saját forrásaiból, a szükséges pénzeszközök részvényesek bevonásával történő előteremtésével, illetve kölcsönfelvétellel nem képes talpra állni.
103. A Postabank megalapítása óta nem rendelkezett elegendő tőkével, és 1997–98-ban súlyos gondokkal küzdött. 1997. áprilisában néhány nap leforgása alatt a betétesek hozzávetőlegesen 70 milliárd forintot vontak ki, ezt követően került sor a bank óriási veszteségeinek nyilvánosságra hozatalára, így a bankot az azonnali likviditáshiány fenyegette. A Postabanknak már ezt megelőzően is régóta nehézségei voltak, de ezek csak 1997–1998-ban váltak igazán láthatóvá. Mindezek alapján megállapítható, hogy a Postabank az adott időpontban állami beavatkozás nélkül képtelen lett volna talpra állni.

⁽¹⁾ HL C 211., 2004.10.1., 2. o.

⁽²⁾ HL C 288., 1999.10.9., 2. o.

⁽³⁾ Lásd a 2004-es iránymutatások 104. bekezdését.

104. Azt a támogatást azonban, amit az ismeretlen követelésért járó kártérítés jelent, 2003-ban nyújtották. A magyar hatóságok állítása szerint »a Postabank jó pénzügyi egészségben levő, életképes vállalkozás volt, amikor a kormány megerősítette a bank privatizációja iránti szándékát«⁽¹⁾ 2003-ban.
105. A Bizottság a magyar hatóságok által benyújtott információ alapján megjegyzi, hogy a bank tőkeszerkezete és helyzete 2002-ben stabilizálódott. A bank tőkéje a műveletekhez elegendő volt és megfelelt a vonatkozó törvényi és szabályozási követelményeknek (a tőkemegfelelési mutató 2002-ben 9,34 %, 2003-ban 10,35 %⁽²⁾ volt). A jövedelmezőség 2001-ben és 2002-ben lassan javult, bár továbbra is viszonylag gyenge. 2003-ban a bank 20,6 millió eurós veszteséget könyvelt el⁽³⁾. Ez azonban elsősorban a szerkezetátalakítási és integrációs költségeknek tudható be, ami ennek megfelelő befolyással volt a végső eredményre. 2003-ban a nettó kamathozam 16,7 %-kal nőtt, noha a Postabank költség/jövedelem aránya még így is a magyar nagybancok átlaga fölött volt.
106. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak abban a tekintetben, hogy a privatizáció idején további szerkezetátalakítási támogatásra lett volna szükség.
107. A Bizottság megítélése szerint a Postabank 1997-ben és 1998-ban nehéz helyzetben levő vállalat volt. A fentiekben kifejtett okoknál fogva azonban a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a Postabank 2003-ban is nehéz helyzetben levő vállalatnak minősült volna, akkor, amikor a kártérítés nyújtására sor került, és hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem szükséges lett volna a bank szerkezetátalakításához.
- Az életképesség helyreállítása
108. Ahhoz, hogy a szerkezetátalakítási támogatás az iránymutatások értelmében összeegyeztethetőnek minősüljön, a szerkezetátalakítási tervnek tartalmaznia kell a hosszú távú életképesség ésszerű időtartamon belüli helyreállításához és a cég szanalásához szükséges eszközöket. Ennek a jövőbeli működési feltételek reális feltételezésére kell alapulnia.
109. Jóllehet az intézkedések vizsgálata utólagosan történik, a Bizottságnak azt a helyzetet kell vizsgálnia, amikor a támogatás odaítélésére sor került, és mérlegelnie kell, hogy abban az időpontban a helyreállítás megvalósítható volt-e.
110. A kártérítés a Postabank átalakítására irányuló beavatkozások sorában az utolsó láncszemet jelentette. A magyar hatóságok által a bejelentés részeként benyújtott szerkezetátalakítási terv az állam által a Postabank javára hozott intézkedéseket 1994–2001 közötti időszakban három szakaszban ismerteti.
111. A Bizottság megjegyzi, hogy a magyar hatóságok ismeretében az intézkedések, bár ugyanazt, a Postabank szerkezetátalakítását és privatizációját célozzák, egymással össze nem függőnek is tekinthetők. Úgy tűnik, hogy a Postabankot illető állami részvételt az *ad hoc* intézkedések jellemzik, amelyek – bár részét képezik a beavatkozások sorozatának – önálló választ nyújtottak a Postabank egyes nehézségeire azok felmerülésekor. Ennek az is az oka, hogy a Postabank veszteségei az eredeti várakozásokhoz képest magasabbak voltak. A hatalmas veszteségeket feltáró 1998-as pénzügyi vizsgálatot követően a bank az összeomlás szélén állt. Így a Postabank helyzetének rendezéséhez, valamint életképessége biztosításához további intézkedések szükségessége merült fel. A kormány először feltőkésítéssel avatkozott be, miáltal a bank 99,9 %-os részvénytulajdonosává vált, majd a privatizációra való felkészítés érdekében támogatta a banknak az újonnan kinevezett vezetés alatt végzett szerkezetátalakítását. Egy 2001-es megghiúsult privatizációs kísérletet követően a Postabank privatizációjára végül 2003-ban került sor, amikor a kormány eladta 99,9 %-os részesedését az Erste Banknak.
112. A magyar hatóságok által benyújtott szerkezetátalakítási terv a Postabank privatizációjáig progresszíven elfogadott intézkedések utólagos leírásának és elemzésének tűnik. A Bizottságnak ezért kétségei vannak azt illetően, hogy 1998-ban létezett a Postabank szerkezetátalakítására vonatkozó egységes és összefüggő terv, amelynek részét képezte a kártérítés.
113. Kétséges továbbá az is, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés megfelel az »egyszeriség«⁽⁴⁾ feltételének, tekintettel arra, hogy más intézkedéseket jóval a privatizáció előtt hoztak meg.
114. Ezenfelül a magyar hatóságok állítása szerint a Postabank életképes és pénzügyi szempontból egészséges volt, ezért joggal lehet érvelni, hogy további szerkezetátalakítási támogatásra nem volt szükség. Amennyiben ez a helyzet, akkor úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés mesterséges előnyt biztosít egy már életképes vállalatnak.
115. A Bizottságnak a fenti megfontolások alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy szerkezetátalakítási terv körén belül nyújtott, az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem teljesíti az 1999-es iránymutatásokban rögzített összeegyeztethetőségi feltételeket.

Minimálisra szorítókozó támogatás

116. A támogatás összegét és intenzitását szigorúan a cég szerkezetátalakítását lehetővé tevő s minimumra kell korlátozni. Elvárás továbbá, hogy a támogatás kedvezményezettjei saját forrásból vagy külső kereskedelmi finanszírozás útján számottevően hozzájáruljanak a szerkezetátalakításhoz.

⁽¹⁾ A magyar hatóságok bejelentése, A Postabank privatizációja, 2003, 97. bekezdés, 19. o.

⁽²⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

⁽³⁾ Előzetes pénzügyi adatok.

117. Annak biztosítása céljából, hogy a Postabank hozzájáruljon saját szerkezetátalakításának költségéhez, az 1998. december 30-án aláírt konszolidációs megállapodás arra kötelezte a Postabankot, hogy a konszolidáció alá eső eszközökkel kapcsolatos céltartalékok felszabadulásából származó bevételek 90 %-át utalja át a Pénzügyminisztériumnak. A Postabank a konszolidációs megállapodás alapján 1999-ben 931 millió forint készpénzátutalást teljesített. A 2000. évre a konszolidációs megállapodással kapcsolatos kötelezettségek 3 208,8 millió forintot tettek ki, amelyből a Postabank 488 millió forintot fizetett meg. Az Országgyűlés a Postabank akkori tőkemegfelelőségi mutatóinak stabilizálása érdekében 2 720,2 millió forint összegben elengedte a Postabanknak a konszolidációs megállapodás alapján az állam felé fennálló kötelezettségeit.
118. 2003. júliusában kormányhatározat⁽¹⁾ hatalmazta fel a Pénzügyminisztériumot a konszolidációs megállapodás 2003. december 31-i megszüntetésének megszervezésére és a részvényvásárlási megállapodásban olyan rendelkezések kikötésére, miszerint amennyiben egyes befektetéseket úgy értékesítenek, hogy az értékvesztés meghaladja az 500 millió forintot, a Postabank az eszközeladásból származó nyereség egy adott százalékát átutalja az ÁPV Rt.-nek.
119. Ebben a stádiumban a Bizottságnak nem áll a rendelkezésére információ az új tulajdonos által viselt szerkezetátalakítási költségekről. A Postabank megvásárlója, az Erste Bank által tett hozzájárulásokat illetően a Bizottság megjegyzi, hogy egy 2003-ban lebonyolított pályázatot követően a benyújtott ajánlatok közül az Erste Bank ajánlotta és fizette a legmagasabb, 101,3 milliárd forintos árat. Tekintve azonban a Postabank számára a privatizációra való felkészítés érdekében nyújtott támogatást, az értékesítés számottevő, mintegy 53,4 milliárd forintos negatív árat eredményezett.
120. Továbbá, a magyar hatóságok által biztosított információ alapján a Postabank tőkemegfelelőségi mutatója 1998-ban 17,42 %, 1999-ben 11,3 %, 2000-ben 15,68 %, 2001-ben 11,05 %, 2002-ben 9,34 %, 2003-ban pedig 10,35 %⁽²⁾ volt. A tőkemegfelelőségi mutatók magasnak tűnnek, és azt látszanak jelezni, hogy a Postabanknak nyújtott támogatás nem korlátozódott a minimálisra.
121. Ezért a Bizottságnak kétségei vannak azt illetően, hogy a támogatás a minimálisra szorítkozott, és hogy a támogatás kedvezményezettje számottevően hozzájárult a Postabank teljes szerkezetátalakítási költségeihez.
- A verseny indokolatlan torzulásának elkerülése
122. Az iránymutatások értelmében további feltételt jelent az, hogy intézkedéseket kell hozni a konkurenciára gyakorolt kedvezőtlen hatások a lehető legnagyobb mértékű ellensúlyozására.
123. A magyar hatóságok állítása szerint a szerkezetátalakítási terv keretén belül megvalósított intézkedéseket a Postabank nem használta agresszív hitelpolitika folytatására, tevékenységei bővítésére, piaci részesedése növelésére, illetve új tevékenységek finanszírozására, továbbá a bank piaci részesedésének alakulása hanyatlást, illetve stagnálást mutat (a teljes eszközállományhoz viszonyított aránya az 1998-as 5,7 %-ról 2002-re 3,7 %-ra esett).
124. A magyar hatóságok állítása szerint a racionalizálási program eredményeként a Postabank-hálózat fiókjainak számát 134-ről (1998) 2003 végére 111-re csökkentették, az alkalmazottak számát pedig, ami 1998-ban 2 500 volt, 2003-ra 1 600-ra faragták le.
125. Az iránymutatások értelmében a vállalat megfelelő piacon, illetve piacokon való jelenlétének kötelező korlátozása vagy csökkentése a konkurencia javát szolgáló ellensúlyozó tényezőt jelent, amelynek arányban kell lennie a támogatás torzító hatásaival, nevezetesen a cég viszonylagos jelentőségével a megfelelő piacon vagy piacokon⁽³⁾.
126. A Bizottság a fiókhálózat és a leányvállalatok racionalizálását a bank rendes racionalizálási programja részének tekinti. A magyar hatóságok nem tájékoztattak olyan intézkedésekről, amelyek a szerkezetátalakításhoz szükségesen túlmutatnak, és amelyeket a támogatás által okozott versenytorzulás ellensúlyozásának lehetne tekinteni. A Bizottság megjegyzi továbbá, hogy a privatizációt követően a fiókhálózat bővítését célzó és egyéb beruházásokat terveztek, ezért a kártérítés a vevő terjeszkedési stratégiáját látszik elősegíteni és támogatni. A Bizottságnak komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a bank rendes racionalizálása az állami támogatási intézkedések által okozott versenytorzulások megfelelő kezelésére alkalmas, ellensúlyozó intézkedésnek tekinthető.
127. Annak megállapításához, hogy a lehetséges ellensúlyozó intézkedések arányosak-e a támogatás által okozott versenytorzulással, a támogatás összegét kell figyelembe venni. A vizsgált esetben hatalmas összegű pénzügyi támogatást – amelynek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés – és számottevő szabályozási támogatást nyújtottak a Postabank javára.
128. Ezen túlmenően a magyar hatóságok a Postabank szerkezetátalakításával összefüggésben olyan intézkedéseket is hoztak, amelyek a Postabank országos piaci helyzetét voltak hivatottak megerősíteni. A Posta az elmúlt 15 évben kulcsfontosságú partnert és elosztási csatornát jelentett a Postabank számára. 2002. decemberében a Postabank 10 éves stratégiai együttműködési megállapodást kötött a Postával elsősorban új banki termékek és szolgáltatások közös fejlesztésére és értékesítésére, szervezeti és üzleti szinergiák kiaknázására, a lakossági betétek volumenének növelésére és a nyereség közös növelésére.

⁽¹⁾ 2165/2003 (VII.22) kormányhatározat.

⁽²⁾ A Postabank előzetes pénzügyi adatai.

⁽³⁾ Az 1999-es iránymutatások 37. bekezdése.

129. A magyar hatóságok állítása szerint a Postabank és a Posta közötti stratégiai együttműködési megállapodás teljes mértékben kereskedelmi jellegű és a Postabank a Postánál nem élvez kizárólagosságot a banki termékek és szolgáltatások fejlesztése és értékesítése tekintetében. A hatóságok valójában azzal érvelnek, hogy a Postán keresztül az OTP Bank termékeit és szolgáltatásait, valamint az államkötvényeket is árusítják.
130. A Bizottság megjegyzi azonban, hogy a stratégiai együttműködési megállapodásban a következő szerepel (8. o., 10–11. bekezdés): »[...]«.
131. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy a stratégiai együttműködési megállapodás, amely része a magyar hatóságok által tett szerkezetátalakítási lépéseknek, erősíti a Postabank versenyhelyzetét a magyar piacon és előnyt biztosít a számára a közösen fejlesztett új termékek postai értékesítésére biztosított kizárólagosság révén.
132. Ebből következően a Bizottságnak a benyújtott információ alapján komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által a 82. pontban említett támogatási elemekkel támogatott szerkezetátalakítási intézkedések, ideértve az ismeretlen követelésekért járó kártérítést, megfelelő ellensúlyozó intézkedést jelentenek.

Következtetés

133. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítésben rejlő támogatási elem nem teljesíti a szükséges feltételeket ahhoz, hogy az EK-Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában meghatározott kivétel alkalmazható legyen.

4. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése

134. Az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése kimondja, hogy:

»A Xlla. mellékletben foglalt pénzügyi szolgáltatások tekintetében ez a Megállapodás nem csorbítja a felek jogát, hogy olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek szükségesek a fél monetáris politikájának folytatásához vagy óvatossági alapon a befektetők, a pénzügyi elhelyezők, a kötvény-birtokosok vagy más olyan személyek védelméhez, akikkel szemben letéteményesi kötelezettség áll fenn vagy pedig a pénzügyi rendszer stabilitásának és egészséges működésének biztosításához. Ezek az intézkedések saját vállalatokhoz és állampolgárokhoz viszonyítva nem tesznek megkülönböztetést a másik fél vállalataival és állampolgáraival szemben.«

135. A Bizottságnak erős kétségei vannak azt illetően, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a

jelen esetben alkalmazható a Postabank javára nyújtott intézkedések igazolására.

136. A Bizottságnak emellett azzal kapcsolatban is komoly kétségei vannak, hogy az Európai Megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése egyáltalán alkalmazható-e állami támogatási intézkedésekre, hiszen az az Európai Megállapodás »letelepedési fejezetének« részét képezi, míg az állami támogatásokra vonatkozó rendelkezések az Európai Megállapodás 62. et seq. cikkében szerepelnek.
137. A Bizottságnak továbbá kétségei vannak azt illetően, hogy az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdésében rögzített feltételek teljesülnek. Az Európa-megállapodás 45. cikkének (2) bekezdése a monetáris politikát illető vagy prudenciális alapon engedélyez intézkedéseket. Hangsúlyozni kell, hogy az adott időpontban nem volt általános bankválság Magyarországon. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezzel a lehetséges intézkedések egy pénzügyi felügyeleti hatóság által hozott, általános alkalmazási körrel bíró intézkedésekre korlátozódnak.
138. A Bizottságnak mindenképpen komoly kétségei vannak azt illetően, hogy a magyar hatóságok által 1998. decembere óta a Postabank szerkezetátalakításának és privatizációjának elősegítése céljából hozott intézkedések, amelyeknek része az ismeretlen követelésekért járó kártérítés, szükségesek voltak az ezen rendelkezésben jelölt célok eléréséhez.

V. Következtetés

A Bizottság ennek megfelelően a következőképpen határozott:

- a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, a Magyar Köztársaság által a csatlakozási okmány IV. mellékletének 3. pontja értelmében az ideiglenes eljárás alapján bejelentett alábbi intézkedései a csatlakozást követően nem alkalmazandók: »Alárendelt kötvények, 1995. április«, »Tőkeemelés, 1995. szeptember«, »Alárendelt kötvények, 1996. március«, »Alárendelt kötvények, 1996. július«, »Kötelező tartalék képzésének előírása alóli mentesség, 1997. március«, »Az állam által nyújtott készfizető kezességvállalás, 1997. április«, »Eszköz swap, 1997. szeptember«, »Tőkeemelés, 1997. június«, »Alárendelt kötvények, 1997. december«, »Tőkeemelés, 1998. május«, »Tőkeátcsoportosítás, 1998. december«, »Portfóliótisztítás, 1998. december«, »Mentesség a törvényes hitelezési és befektetési korlátok alól, 1999. április«, »A Postabank konszolidációs megállapodás szerinti kötelezettségeinek elengedése, 2001. november«, »Felmentés a nyitott devizapozíció korlátja alól, 2001. október«, »Kizárólagosság a diákhitelek folyósításához szükséges számlanyitásra, 2001. szeptember«, »Esetleges peresített követelésekért járó kártérítés, 2003. október«.

– Az »Ismeretlen követelésekért járó kártérítés, 2003. október« a csatlakozást követően is alkalmazandó. A jelen pillanatban úgy tűnik, hogy az ismeretlen követelésekért járó kártérítés állami támogatást jelent, és a Bizottságnak komoly kétségei vannak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

A fenti megfontolások fényében a Bizottság a csatlakozási okmány IV. melléklete 3 szakasza (1) bekezdésének c) pontja (2) és (3) bekezdése, valamint az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdésében megállapított eljárások alapján eljárva kifogást emel, hivatalos vizsgálati eljárást indít, és felszólítja a Magyar Köztársaságot, hogy ezen levél kézhezvételének időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be az észrevételeit, amelyek segíthetik a Postabank és Takarékpénztár Rt. (jelenleg Erste Bank Hungary Rt.) javára hozott, ismeretlen követelésekért járó kártérítési intézkedés kivizsgálását.

A Bizottság kéri az Önök hatóságait, hogy a levél másolatát azonnal továbbítsák a támogatás lehetséges kedvezményezettjei részére.

A Bizottság felhívja a Magyar Köztársaság figyelmét, hogy az érdekelt feleket tájékoztatni fogja ezen levélnek és annak érdemi összefoglalásának az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzététele útján. A Bizottság az EFTA-tagországok közül az EGT-megállapodást aláíró országokban működő érdekelt feleket is értesíti az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* EGT-kiegészítésében közzétett közlemény útján, valamint ezen levél másolatának megküldésével az EFTA Felügyeleti Hatóságát. A Bizottság felhívást intéz minden érdekelt félhez, hogy a közzététel időpontjától számított egy hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.”

**Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2005/C 68/04)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

Data przyjęcia decyzji: 2.2.2005

Państwo Członkowskie: Niderlandy

Nr pomocy: N 574/2004

Tytuł: Zwolnienie z podatku od odpadów za muł z bagrowania

Cel (sektor): ochrona środowiska naturalnego, infrastruktura wodna

Podstawa prawna: Artikel 17, eerste lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag

Budżet: około 75 mln EUR (prognoza na rok 2004).

Czas trwania: bez ograniczeń

Inne informacje: Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Udzielanie koncesji na korzystanie z częstotliwości radiowych sieci szerokopasmowej do połączeń punkt-wielopunkt**Procedury udzielania koncesji na używanie częstotliwości radiowej sieci szerokopasmowej do połączeń punkt-wielopunkt**

(2005/C 68/05)

Ministerstwo Komunikacji Republiki Włoskiej (Ministero delle Comunicazioni della Repubblica Italiana), Dyrekcja Generalna ds. Usług Komunikacji Elektronicznej i Emisji Radiowej (Direzione Generale per i Servizi di Comunicazione Elettronica e di Radiodiffusione) ogłasza niniejszym, że procedura udzielania koncesji na korzystanie z częstotliwości radiowych sieci szerokopasmowej do połączeń punkt-wielopunkt została opublikowana w „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana” (Dzienniku Urzędowym Republiki Włoskiej) nr 45 z 24.2.2005, „Parte seconda” (Część II), „Foglio delle Inserzioni” (Ogłoszenia), zgodnie z decyzją nr 195/04/CONS z 23.6.2004 wydaną przez Urząd Gwarancyjny Komunikacji (Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni).

Dostępne są koncesje dla obszarów geograficznych pokrywających się z poszczególnymi regionami Włoch lub Prowincjami Autonomicznymi Trydentu i Bolzano na korzystanie z:

- a) spektrum częstotliwości w paśmie 24,5 - 26,5 GHz: składa się z pojedynczych bloków równych 56 MHz dla każdej części sprzężonego spektrum, które mogą być używane w porcjach nie przekraczających 28 MHz, i są dostępne dla każdego obszaru geograficznego w liczbie podanej poniżej:
- 6:: Abruzja, Basilicata, Friuli Wenecja Julijska, Kalabria, Valle d'Aosta;
 - 5:: Apuglia, Emilia Romania, Kampania, Lacjum, Lombardia, Marche, Molise, Piemont, Sycylia, Sycylia;
 - 4:: Autonomiczna Prowincja Bolzano, Liguria, Toskania, Autonomiczna Prowincja Trydent;
 - 3:: Wenecja Euganejska;
- b) spektrum częstotliwości w paśmie 27,5 - 29,5 GHz: składa się z pojedynczych bloków równych 112 MHz dla każdej części sprzężonego spektrum, które mogą być używane w częściach nie przekraczających 28 MHz, i są dostępne dla każdego obszaru geograficznego.

Wnioski o przyznanie koncesji na częstotliwości można będzie składać po upływie 40 dni od daty publikacji ogłoszenia w „Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana”. Wnioski muszą być zgodne z warunkami i procedurami określonymi w ogłoszeniu i w specyfikacji zamówienia.

Strony zainteresowane dalszą informacją dotyczącą procedury udzielania koncesji, przydziału częstotliwości, warunków kwalifikacji i procedur dotyczących uczestnictwa, opłat za udzielenie koncesji na korzystanie z częstotliwości oraz obowiązków koncesjobiorców mogą zapoznać się z ogłoszeniem i specyfikacją zamówienia w witrynie internetowej Ministerstwa (www.comunicazioni.it).

Upřednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant)

(2005/C 68/06)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. W dniu 15 marca 2005 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwo Johnson & Johnson („J&J”, Stany Zjednoczone) nabywa kontrolę nad całością przedsiębiorstwa Guidant Corporation („Guidant”, Stany Zjednoczone) w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia w drodze zakupu akcji.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- przedsiębiorstwo J&J: dobra konsumpcyjne, farmaceutyki, urządzenia medyczne, diagnostyka,
- przedsiębiorstwo Guidant: urządzenia medyczne używane w diagnostyce chorób układu krążenia.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.3687 — Johnson & Johnson/Guidant, na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.